

2026 TEMMUZ

TÜRKİYE RÜZGAR ENERJİSİ

İSTATİSTİK RAPORU

2026 JULY
TURKISH WIND ENERGY STATISTICS REPORT

2026 TÜRKİYE RÜZGAR ENERJİSİ İSTATİSTİK RAPORU

TEMMUZ 2026

Yayın Sahibi

Türkiye Rüzgar Enerjisi Birliği

Mutlukent Mah. 2038. Sk. No: 15
Beysukent, 06800, Çankaya/ANKARA

Tel: 0 312 474 0274

Faks: 0 312 474 0275

E-posta: info@tureb.com.tr

Bu rapor, Türkiye Rüzgar Enerjisi Birliği Sektörel Araştırmalar ve İş Geliştirme Departmanı'nın yürüttüğü çalışmalar ve katkıları sonucunda hazırlanmıştır.

Katkı Sağlayanlar

Hanzade Didem KOÇER
Genel Koordinatör

Kıral ATAÇ
İş Geliştirme Uzmanı

Aleyna YURT
İş Geliştirme Uzman Yardımcısı

Zehra İlkin GÖKALP
İş Geliştirme Uzman Yardımcısı

Tasarım ve Halkla İlişkiler

Engin ŞAHİN
Etkinlikler ve Kurumsal İletişim Uzmanı

2026 TURKISH WIND ENERGY STATISTICS REPORT

JULY 2026

Publisher

Turkish Wind Energy Association

Mutlukent Mah. 2038. Sk. No: 15
Beysukent, 06800, Çankaya/ANKARA

Phone: 0 312 474 0274

Fax: 0 312 474 0275

E-mail: info@tureb.com.tr

This report has been prepared as a result of the efforts and contributions of the Sectoral Research and Business Development Department of the Turkish Wind Energy Association.

Contributors

Hanzade Didem KOÇER
General Coordinator

Kıral ATAÇ
Business Development Specialist

Aleyna YURT
Business Development Assistant Specialist

Zehra İlkin GÖKALP
Business Development Assistant Specialist

Design and Public Relations

Engin ŞAHİN
Events and Corporate Communications Specialist

SORUMLULUKLAR VE FERAGAT

Bu rapor, Türkiye rüzgar Enerjisi Birliği (TÜREB) tarafından hazırlanmış olup raporda yer alan bilgiler 2026 yılı Ocak-Temmuz dönemini kapsamaktadır. Raporda kullanılan veriler TÜREB'in paydaşlarından temin edilmiş, veriler paydaşlardan alındığı şekliyle şeffaf ve objektif bir yaklaşımla derlenerek rapora yansıtılmıştır. Raporda yer alan içerikler bilgilendirme amaçlıdır ve herhangi bir gerçek veya tüzel kişiye ait özel, ticari veya gizli nitelikte veriyi ifşa etmemektedir.

Nitelikler, Varsayımlar ve Sınırlayıcı Koşullar

Bu raporda yer alan analizler, değerlendirmeler ve sonuçlar yalnızca raporun kapsamı ve amacı çerçevesinde geçerlidir.

TÜREB, raporda sunulan bilgilerin doğruluğu, eksiksizliği veya güncelliği konusunda herhangi bir garanti veya taahhütte bulunmamaktadır. Veriler, paydaşlar tarafından sağlandığı biçimiyle değerlendirilmiş olup sonradan yapılabilecek revizyonlar veya güncellemeler rapordaki sonuçları etkileyebilir.

Raporda sunulan içerikler yatırım kararı, finansal yönlendirme veya bağlayıcı bir taahhüt niteliği taşımamakta olup yalnızca genel bilgilendirme amacıyla hazırlanmıştır. Piyasa koşullarında, mevzuatta veya düzenleyici çerçevede meydana gelebilecek değişikliklerin etkilerinden TÜREB sorumlu tutulamaz. Ayrıca bu rapor, yayımlanma tarihinden sonra oluşabilecek gelişmeleri yansıtmayacak şekilde güncellenme zorunluluğu taşımamaktadır.

RESPONSIBILITIES AND DISCLAIMER

This report has been prepared by Turkish Wind Energy Association (TÜREB) and covers the period from January to July 2026. The data presented in the report has been obtained from TÜREB's stakeholders and has been compiled and reflected in the report in a transparent and objective manner, as provided by the stakeholders. The content of this report is intended for informational purposes only and does not disclose any confidential, commercial, or proprietary data belonging to any natural or legal person.

Qualifications, Assumptions, and Limitations

The analyses, assessments, and conclusions presented in this report are valid solely within the scope and purpose of the

report. TÜREB does not provide any guarantee or commitment regarding the accuracy, completeness, or timeliness of the information included in the report. The data has been evaluated as submitted by the stakeholders, and any subsequent revisions or updates may affect the results presented in this report.

The content provided in this report does not constitute investment advice, financial guidance, or any binding commitment, and is prepared solely for general information purposes. TÜREB shall not be held responsible for any impacts arising from changes in market conditions, legislation, or the regulatory framework. Furthermore, TÜREB is under no obligation to update this report to reflect developments occurring after its publication date.

İÇİNDEKİLER

08 ÖNSÖZ FOREWORD

14 YÖNETİCİ ÖZETİ EXECUTIVE SUMMARY

18 TÜRKİYE RÜZGAR ENERJİSİ SEKTÖRÜ: 2026 YIL ORTASI GÖRÜNÜMÜ UYGULAMA VE SONUÇ ALMA DÖNEMİ TURKISH WIND ENERGY SECTOR: 2026 MID-YEAR OUTLOOK A PERIOD OF IMPLEMENTATION AND DELIVERING RESULTS

37 TEMEL VERİLER KEY DATA

- 38** Türkiye'nin Rüzgar Enerjisi Santrallerinin Kümülatif Kurulumu
Cumulative Installations of Wind Power Plants in Türkiye
- 39** Türkiye'nin Rüzgar Enerjisi Santrallerinin Yıllık Kurulumu
Annual Installation of Wind Power Plants in Türkiye
- 40** Türkiye'nin Rüzgar Enerjisi Santrallerinin 2026 Yılı Aylık Elektrik Üretimi (kWh)
Monthly Electricity Generation From Wind Power Plants in Türkiye in 2026 (kWh)
- 40** Türkiye'nin Rüzgar Enerjisi Santrallerinin 2026 Yılı Aylık Elektrik Üretimindeki Payı (%)
Monthly Share of Wind Power in Türkiye's Electricity Generation in 2026 (%)
- 41** Türkiye'nin Enerji Kaynaklarına Göre Kurulu Güç Öngörülleri
The Installed Capacity Forecasts by Energy Sources
- 41** Türkiye'nin Son 10 Yıldaki Konvansiyonel ve Yenilenebilir Enerji Üretimi Karşılaştırması
Comparison of Conventional and Renewable Electricity Generation in Türkiye Over the Last 10 Years
- 42** Avrupa'nın 2025 Yıl Sonu Verilerine Göre Kümülatif Rüzgar Enerjisi Kurulumları (MWm)
Cumulative Wind Energy Installations in Europe as of Year-End 2025 (MWm)

50

İŞLETMEDEKİ RÜZGAR ENERJİSİ SANTRALLERİ OPERATIONAL WIND POWER PLANTS

- 69** İşletmedeki RES'lerin Yatırımcılara Göre Dağılımı
Distribution of Operational WPPs by Investor
- 73** İşletmedeki RES'lerin Türbin Üreticilerine Göre Dağılımı
Distribution of Operational WPPs by Turbine Manufacturer
- 74** İşletmedeki RES'lerin Bölgelere Göre Dağılımı
Distribution of Operational WPPs by Region
- 76** İşletmedeki RES'lerin İllere Göre Dağılımı (MWm)
Distribution of Operational WPPs by Province (MWm)

78

YATIRIM SÜRECİNDEKİ RÜZGAR ENERJİSİ SANTRALLERİ WIND POWER PLANTS UNDER INVESTMENT

- 81** Yatırım Sürecindeki RES'lerin Yatırımcılara Göre Dağılımı
Distribution of WPPs Under Investment by Investor
- 83** Yatırım Sürecindeki RES'lerin Türbin Üreticilerine Göre Dağılımı
Distribution of WPPs Under Investment by Turbine Manufacturer
- 84** Yatırım Sürecindeki RES'lerin Bölgelere Göre Dağılımı
Distribution of WPPs Under Investment by Region
- 86** Yatırım Sürecindeki RES'lerin İllere Göre Dağılımı (MWm)
Distribution of WPPs Under Investment by Province (MWm)

ÜYELERE ÖZEL

88

ÖN LİSANSLI RÜZGAR ENERJİSİ SANTRALLERİNİN BÖLGELERE GÖRE DAĞILIMI PRE-LICENSED WIND POWER PLANTS

- 98** Ön Lisanslı Rüzgar Enerjisi Santralleri
Regional Distribution of Pre-Licensed Wind Power Plants
- 100** Ön Lisanslı Rüzgar Enerjisi Santrallerinin İllere Göre Dağılımı (MWm)
Provincial Distribution of Pre-Licensed Wind Power Plants (MWm)

102

ÖN LİSANSLI DEPOLAMALI RÜZGAR ENERJİSİ SANTRALLERİ PRE-LICENSED STORAGE-INTEGRATED WIND POWER PLANTS

- 113** Ön Lisanslı Depolamalı Rüzgar Enerjisi Santrallerinin Bölgelere Göre Dağılımı
Regional Distribution of Pre-Licensed Storage-Integrated Wind Power Plants
- 114** Ön Lisanslı Depolamalı Rüzgar Enerjisi Santrallerinin İllere Göre Dağılımı (MWm)
Provincial Distribution of Pre-Licensed Storage-Integrated Wind Power Plants (MWm)

116

İŞLETMEDEKİ LİSANSSIZ RÜZGAR ENERJİSİ SANTRALLERİ UNLICENSED OPERATIONAL WIND POWER PLANTS

- 118** Yatırım Sürecindeki Lisanssız Rüzgar Enerjisi Santralleri
Unlicensed Wind Power Plants Under Investment

ÖNSÖZ

Değerli Sektör Paydaşlarımız,

Türkiye rüzgar enerjisi sektörünün en güncel verilerini içeren ve Türkiye rüzgar Enerjisi Birliği (TÜREB) tarafından hazırlanan Türkiye rüzgar Enerjisi İstatistik Raporumuzun Temmuz 2026 sayısı ile bir kez daha sektörün en güncel ve güvenilir verilerini sizlerle paylaşmaktan memnuniyet duyuyoruz. Bu rapor, Türkiye’de rüzgar enerjisinin kurulu gücü, üretim kapasitesi ve bölgesel dağılımına ilişkin kapsamlı bir görünüm sunmak, sektörün mevcut eğilimlerini, yapısal dinamiklerini ve geleceğe yönelik projeksiyonlarını nesnel, güncel ve karşılaştırılabilir veriler ışığında değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır.

2026 yılının ilk yarısı, sahadaki proje temposunun sürmesiyle birlikte rüzgar enerjisi sektörünün büyümesini istikrarlı bir çizgide sürdürdüğü bir dönem olmuştur. Bölgesel dağılım incelendiğinde, **Marmara Bölgesi 7.024,735 MW** ile en yüksek kurulu güce sahip bölge olmayı sürdürürken **Ege Bölgesi 4.702,41 MW** ile ikinci sıradaki yerini korumaktadır.

Kurulu gücün iller bazında dağılımına bakıldığında ise, rüzgar enerjisi yatırımlarının Türkiye’de ağırlıklı olarak Batı Anadolu civarlarında yoğunlaşmaya devam ettiği görülmektedir. Kurulu güç bakımından öne çıkan iller hem mevcut rüzgar potansiyeli hem de yatırım birikimi açısından sektörün merkezlerini oluşturmaktadır.

İzmir	: 2.310,10 MW
Balıkesir	: 1.575,50 MW
Çanakkale	: 1.471,37 MW
İstanbul	: 953,59 MW
Kırklareli	: 810,07 MW

Depolamalı rüzgar enerjisi santrallerine ilişkin olarak 2022 ve 2023 yıllarında ön lisans süreci başlatılan projelerin bölgesel dağılımına bakıldığında, yatırımların belirli bölgelerde kümelenmekle birlikte ülke geneline yayılan bir gelişim eğilimine işaret ettiği görülmektedir.

Marmara Bölgesi	: 11.156,25 MW
Akdeniz Bölgesi	: 1.963,33 MW
Karadeniz Bölgesi	: 1.514,70 MW
İç Anadolu Bölgesi	: 1.350,36 MW
Ege Bölgesi	: 1.064,12 MW
Doğu Anadolu Bölgesi	: 469,84 MW
Güneydoğu Anadolu Bölgesi	: 374,4 MW

İller özelinde bir değerlendirme yaptığımızda da depolamalı rüzgar santrali ön lisanslarının özellikle Marmara Bölgesi’nde yoğunlaştığı dikkat çekmektedir.

Tekirdağ	: 4.890,30 MW
Kırklareli	: 2.514,90 MW
Edirne	: 2.264,80 MW
Antalya	: 897,08 MW
Eskişehir	: 534,60 MW

Ortaya çıkan bu dağılım, depolamalı rüzgar projelerinin kısa vadede ağırlıklı olarak Batı Anadolu ve Marmara bölgelerinde devreye alınacağına işaret ederken Orta ve Doğu Anadolu bölgelerinde de proje geliştirme faaliyetlerinin hız kazandığını göstermektedir. Ön lisans süreçlerini tamamlayan projelerle birlikte, enerji depolama sistemlerinin sahada peyderpey uygulamaya geçmesi, elektrik sisteminin artan yenilenebilir üretim payına uyum sağlayabilmesi açısından kritik bir ihtiyaç olarak öne çıkmaktadır. Depolama çözümleri, rüzgar enerjisinin şebekeye entegrasyonunu güçlendirirken üretim dalgalanmalarının yönetilmesi ve sistem esnekliğinin artırılması bakımından da kritik bir rol üstlenmektedir.

2026 yılının ilk yarısı, aynı zamanda küresel enerji piyasaları açısından son derece sıra dışı bir dönem olmuştur. Şubat ayında ABD ve İsrail’in İran’a yönelik saldırılarıyla başlayan ve Hürmüz Boğazı’nı da içine alan çatışma süreci, küresel petrol ve doğalgaz arzında ciddi kesintilere ve fiyatlarda sert artışlara yol açarak dünya genelinde yeni bir enerji arz güvenliği krizini tetiklemiştir. Bu gelişmeler, enerjide dışa bağımlılığın yarattığı jeopolitik ve ekonomik risklerin somut bir göstergesi olmuştur. 2025 yılında %4,8 gerileyerek 62,5 milyar dolara inen enerji ithalat faturamızın, savaşın etkilerinin daha belirgin hissedilmeye başladığı ikinci çeyrekte itibaren yeniden artış eğilimine girmesi beklenmektedir.

Bu tablo, Türkiye’nin yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarına, özellikle de rüzgar enerjisine yöneliminin artık bir tercih değil, stratejik bir zorunluluk olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Türkiye, karasal ve deniz üstü rüzgar enerjisinde yeni nesil teknolojilerle birlikte 150 GW’ı aşan önemli bir potansiyele sahiptir. Sektörün bugün ulaştığı üretim kapasitesi, güçlü tedarik zinciri, lojistik, inşaat ve işletme altyapısı dikkate alındığında, yılda 7 GW yeni kurulum gerçekleştirilmesi ulaşılabilir ve gerçekçi bir hedef olarak öne çıkmaktadır. Bu hedefe yönelik kararlı adımlar, enerji arz güvenliğinin güçlendirilmesine, dışa bağımlılığın azaltılmasına, sanayi rekabetçiliğinin artırılmasına ve Türkiye’nin enerji dönüşümünün hızlandırılmasına önemli katkı sağlayacaktır.

2026 yılının ilk yarısında sektörümüz açısından önemli bir diğer gelişme de uzun süredir beklenen izin süreçleri reformunun hayata geçirilmesi olmuştur. Kamuoyunda “Süper İzin” olarak bilinen Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, 24 Temmuz 2026 tarihinde Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Çevre Kanunu, Elektrik Piyasası Kanunu, Maden Kanunu, Mera Kanunu ve Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanun başta olmak üzere beş farklı kanunda yapılan değişikliklerle, halihazırda 48 aya kadar uzayabilen izin ve onay süreçlerinin 24 ayın altına indirilmesi hedeflenmektedir. Bu düzenleme, sektörün uzun süredir gündeminde olan izin süreçlerinin sadeleştirilmesi açısından son derece değerli ve kritik bir adım olmuştur. Bununla birlikte, ikincil mevzuatın henüz tamamlanamamış olmasının, düzenlemenin hedeflenen etkiye ulaşmasını halen zorlaştırdığını da görmekteyiz. TÜREB olarak bu konuları düzenli biçimde ilgili kurumlara aktarmaya ve sahadaki deneyimlerden beslenen çözüm önerileriyle sürece elimizden geldiğince katkı sunmaya devam ediyoruz.

Yatırım ortamında gerçekleştirilen yapısal iyileştirmelerle birlikte, Yenilenebilir Enerji Kaynak Alanı (YEKA) modeli de yatırımcılara daha öngörülebilir, rekabetçi ve uzun vadeli bir yatırım çerçevesi sunan önemli bir mekanizma hâline gelmiştir. Bakanlığımızın 2035 yılına kadar her yıl 2.000–2.500 MW düzeyinde kapasite tahsisini hedefleyen yaklaşımı, Türkiye’nin rüzgar enerjisindeki büyümesini geçici ivmeler yerine istikrarlı ve planlı bir anlayışla sürdürme kararlılığını ortaya koymaktadır. Bu ölçek ve süreklilik, yatırımcı güvenini artırırken finans sektörünün de daha yenilikçi ve uzun vadeli çözümler geliştirmesini teşvik etmektedir. Bunun yanında, 2026 yılında kamuoyu görüşüne açılan YEKA DÜRES-2026 Şartname Taslağı, deniz üstü rüzgar enerjisi yatırımlarına yönelik yarışma sürecinin hukuki ve teknik çerçevesini ortaya koyarak Türkiye’de deniz üstü rüzgar ekosisteminin geliştirilmesi açısından önemli bir kilometre taşı olmuştur. Toplam 1.000 MW bağlantı kapasitesini kapsayan bu süreç, yatırım modelinin şekillendirilmesi, yerli sanayinin yüksek katma değerli üretime yönlendirilmesi, liman ve şebeke altyapısının geliştirilmesi ile uluslararası yatırımcı ilgisinin artırılması bakımından stratejik önem taşımaktadır. Bu gelişme, Türkiye’nin 2035 yılı için ortaya koyduğu 5 GW deniz üstü rüzgar enerjisi hedefi doğrultusunda atılmış en somut adımlardan biri niteliğindedir.

Bu hedeflerin uluslararası iklim gündemiyle kesiştiği bir dönemde, Türkiye’nin küresel ölçekte üstleneceği rol de ayrı bir önem kazanmaktadır. Bu doğrultuda, 9-20 Kasım 2026 tarihlerinde Antalya’da, Türkiye’nin ev sahipliğinde gerçekleştirilecek Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi 31. Taraflar Konferansı (COP31), iklim

ve enerji dönüşümü alanında ülkemiz için stratejik bir dönüm noktası niteliği taşımaktadır. Yaklaşık 100.000 uluslararası katılımcının beklendiği bu süreçte, 2022 yılında yayımlanan Türkiye Ulusal Enerji Planı’nın güncellenmiş halinin ve yeni yenilenebilir enerji hedeflerinin açıklanması beklenmektedir. Bu kapsamda, rüzgar ve güneşte 2035 yılı için belirlenen 120 GW’lık kurulu güç hedefinin yeni plan doğrultusunda yukarı yönlü güncellenmesi ve rüzgar enerjisinin bu hedef içindeki payının açık, ölçülebilir ve uzun vadeli bir perspektifle tanımlanması büyük önem taşımaktadır. COP31’in sağlayacağı uluslararası görünürlük ve ivmenin, Türkiye’nin yenilenebilir enerji dönüşümünü hızlandıracak, yatırım ortamını daha da güçlendirecek ve rüzgar enerjisinin ülkemizin sürdürülebilir kalkınma vizyonundaki stratejik konumunu pekiştirecek önemli bir fırsat sunacağına inanıyoruz.

TÜREB olarak, sektörün veriye dayalı gelişimini desteklemeyi, yatırım ortamının güçlendirilmesine katkı sunmayı ve rüzgar enerjisinin Türkiye’nin enerji dönüşümündeki rolünü daha da ileri taşımayı önceliklerimiz arasında görüyoruz. Bu doğrultuda, YEKA projeleri, depolamalı yatırımlar, kapasite artışları ve lisanssız üretim uygulamaları başta olmak üzere rüzgar enerjisinin tüm gelişim alanlarını yakından takip ediyor, sektörün ihtiyaçlarını ve çözüm önerilerini ilgili kurumlarla sürekli diyalog içerisinde paylaşmaya devam ediyoruz. Özellikle izin süreçlerinin daha hızlı, öngörülebilir ve etkin bir yapıya kavuşması, yatırımların ivme kazanması açısından kritik önem taşımaktadır.

Rüzgar enerjisi sektörünün güçlü ve sürdürülebilir büyümesi, kamu, özel sektör, yatırımcılar, sanayi ve tüm paydaşların ortak vizyon ve iş birliğiyle mümkün olacaktır. Bu kapsamda hazırlanan raporun, sektörün mevcut durumuna ilişkin güvenilir ve güncel bir kaynak sunarak karar alma süreçlerine katkı sağlamasını, geleceğe yönelik politika ve yatırım planlamalarına ışık tutmasını temenni ediyorum.

Bu çalışmanın hazırlanmasında emeği geçen tüm ekip arkadaşlarımıza, verileriyle rapora katkı sağlayan üyelerimize, kamu kurumlarımıza ve tüm sektör paydaşlarımıza içten teşekkür ediyor; raporumuzun ülkemiz rüzgar enerjisi sektörüne değer katmasını diliyorum.

Saygılarımla,

Dr. İbrahim ERDEN

Yönetim Kurulu Başkanı
Türkiye Rüzgar Enerjisi Birliği

FOREWORD

Dear Sector Stakeholders,

We are pleased to once again share the sector's latest and most reliable data with you through the July 2026 issue of the Turkish Wind Energy Statistics Report, prepared by the Turkish Wind Energy Association (TÜREB) and containing the most current data on Türkiye's wind energy sector. This report has been prepared to present a comprehensive overview of installed capacity, generation capacity and the regional distribution of wind energy in Türkiye, and to assess the sector's current trends, structural dynamics and future projections in the light of objective, up-to-date and comparable data.

The first half of 2026 was a period in which the wind energy sector maintained a steady growth path as the pace of projects on the ground continued. In the regional distribution, **the Marmara Region, with 7,024.735 MW**, remained the region with the highest installed capacity, while **the Aegean Region, with 4,702.41 MW**, retained second place.

At the provincial level, wind energy investments in Türkiye continue to be concentrated mainly in Western Anatolia. The leading provinces in installed capacity form the centres of the sector in terms of both existing wind potential and accumulated investment.

İzmir	: 2,310.10 MW
Balıkesir	: 1,575.50 MW
Çanakkale	: 1,471.37 MW
İstanbul	: 953.59 MW
Kırklareli	: 810.07 MW

The regional distribution of projects for which the preliminary licence process for wind power plants with storage was initiated in 2022 and 2023 indicates that, while investments are concentrated in certain regions, the development trend extends across the country.

Marmara Bölgesi	: 11,156.25 MW
Akdeniz Bölgesi	: 1,963.33 MW
Karadeniz Bölgesi	: 1,514.70 MW
İç Anadolu Bölgesi	: 1,350.36 MW
Ege Bölgesi	: 1,064.12 MW
Doğu Anadolu Bölgesi	: 469.84 MW
Güneydoğu Anadolu Bölgesi	: 374.4 MW

At the provincial level, preliminary licences for wind power plants with storage are particularly concentrated in the Marmara Region.

Tekirdağ	: 4,890.30 MW
Kırklareli	: 2,514.90 MW
Edirne	: 2,264.80 MW
Antalya	: 897.08 MW
Eskişehir	: 534.60 MW

This distribution indicates that wind projects with storage are likely to be commissioned in the short term mainly in Western Anatolia and the Marmara Region, while project development activities are also gathering pace in Central and Eastern Anatolia. As projects complete their preliminary licence processes, the gradual deployment of energy storage systems on the ground is emerging as a critical need for the electricity system to accommodate the growing share of renewable generation. Storage solutions strengthen the grid integration of wind energy and play a critical role in managing generation variability and increasing system flexibility.

The first half of 2026 was also an extraordinary period for global energy markets. The conflict that began in February with attacks by the United States and Israel on Iran and extended to the Strait of Hormuz caused serious disruptions in global oil and natural gas supplies and sharp price increases, triggering a new energy security crisis worldwide. These developments provided a concrete example of the geopolitical and economic risks created by dependence on imported energy. Türkiye's energy import bill, which fell by 4.8% in 2025 to USD 62.5 billion, is expected to return to an upward trend from the second quarter, when the effects of the war began to be felt more clearly.

This picture clearly demonstrates that Türkiye's shift towards domestic and renewable energy resources, particularly wind energy, is no longer a choice, but a strategic necessity. With new-generation technologies, Türkiye has significant onshore and offshore wind potential exceeding 150 GW. Considering the manufacturing capacity, strong supply chain, logistics, construction and operation infrastructure that the sector has reached today, 7 GW of new installations per year stands out as an achievable and realistic target. Determined steps towards this target will make an important contribution to strengthening energy security, reducing dependence on imports, increasing industrial competitiveness and accelerating Türkiye's energy transition.

Another significant development for our sector in the first half of 2026 was the implementation of the long-awaited reform of permitting processes. The Law Amending Certain Laws, publicly known as the "Super Permit", was published in the Official Gazette and entered into force on 24 July 2026. Amendments to five laws, particularly the Environmental Law, the Electricity Market Law, the Mining Law, the Pasture Law and the Law on the Utilization of Renewable Energy Resources for the Purpose of Generating Electrical Energy, aim to reduce permitting and approval processes that can currently take up to 48 months to less than 24 months. This regulation is an extremely valuable and critical step towards simplifying permitting processes, an issue that has long been on the sector's agenda. However, the secondary legislation has not yet been completed, which continues to make it difficult for the regulation to achieve its intended effect. As TÜREB, we continue to communicate these matters regularly to the relevant institutions and contribute to the process as much as possible through solution proposals informed by experience on the ground.

Alongside the structural improvements made to the investment environment, the Renewable Energy Resource Area (YEKA) model has become an important mechanism that offers investors a more predictable, competitive and long-term investment framework. The Ministry's approach of targeting annual capacity allocations of 2,000-2,500 MW through 2035 demonstrates Türkiye's commitment to sustaining growth in wind energy through a stable and planned framework rather than temporary surges. This scale and continuity increase investor confidence and encourage the financial sector to develop more innovative and long-term solutions. In addition, the draft YEKA DÜRES-2026 Tender Specifications, opened for public consultation in 2026, set out the legal and technical framework for the offshore wind tender process and represent an important milestone in the development of Türkiye's offshore wind ecosystem. Covering a total grid connection capacity of 1,000 MW, this process is strategically important for shaping the investment model, directing domestic industry towards high value-added manufacturing, developing port and grid infrastructure and increasing the interest of international investors. This development is one of the most concrete steps taken towards Türkiye's target of 5 GW of offshore wind energy by 2035.

At a time when these targets intersect with the international climate agenda, the role that Türkiye will assume at the global level has also gained particular importance. In this respect, the 31st Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (COP31), which Türkiye will host in Antalya on 9-20 November

2026, represents a strategic turning point for our country in climate action and the energy transition. With around 100,000 international participants expected, the updated version of the Türkiye National Energy Plan published in 2022, and new renewable energy targets are expected to be announced during this process. In this context, it is of great importance that the 120 GW installed capacity target set for wind and solar energy by 2035 be revised upwards in line with the new plan, and that the share of wind energy within this target be defined through a clear, measurable and long-term perspective. We believe that the international visibility and momentum provided by COP31 will offer an important opportunity to accelerate Türkiye's renewable energy transition, further strengthen the investment environment and consolidate the strategic position of wind energy in our country's sustainable development vision.

As TÜREB, we regard supporting the sector's data-driven development, contributing to a stronger investment environment and further advancing the role of wind energy in Türkiye's energy transition as key priorities. In this direction, we closely follow all areas of development in wind energy, particularly YEKA projects, investments with storage, capacity increases and unlicensed generation, and we continue to share the sector's needs and solution proposals with the relevant institutions through ongoing dialogue. In particular, faster, more predictable and more effective permitting processes are critically important for accelerating investment.

Strong and sustainable growth in the wind energy sector will be possible through the shared vision and cooperation of the public sector, private sector, investors, industry and all stakeholders. I hope that this report will provide a reliable and up-to-date source on the sector's current position, contribute to decision-making processes and shed light on future policy and investment planning.

I would like to extend my sincere thanks to all our colleagues who contributed to the preparation of this report, as well as to our members, public institutions and all sector stakeholders who supported the report with their data. I hope that this report will add value to Turkish wind energy sector.

Sincerely,

Dr. İbrahim ERDEN

President

Turkish Wind Energy Association

YÖNETİCİ ÖZETİ

2026 yılının ilk yarısı, Türkiye rüzgar enerjisi sektörü açısından yalnızca mevcut kapasitenin büyümeye devam ettiği değil, sektörün gelecek dönem yöneliminin de daha belirgin hale geldiği bir dönem olmuştur. Türkiye'nin ilk deniz üstü rüzgar YEKA yarışmasına yönelik aday sahaların ilan edilmesi ve yarışma hazırlıklarının ilerletilmesinin yanı sıra, Sivas, Balıkesir, Manisa ve Kütahya'da toplam 1.500 MW bağlantı kapasitesine sahip yedi yeni YEKA RES yarışmasının duyurulması, sektörün orta ve uzun vadeli yatırım portföyünün güçlendirilmesine yönelik önemli adımlar olmuştur. Bu gelişmeler, yeni kapasite oluşumuna ilişkin yatırım perspektifini güçlendirirken Türkiye'nin COP31 Başkanlığı kapsamında yürüttüğü hazırlıklar da rüzgar enerjisinin enerji dönüşümü ve iklim politikalarındaki stratejik önemini pekiştirmiştir. Aynı dönemde elektrik piyasasının işleyişine ilişkin çeşitli mevzuat düzenlemelerinin kamuoyu görüşüne açılması, elektrik depolama tesislerinin şebeke bağlantı ve uyumluluk kriterlerinin güncellenmesi ve yenilenebilir enerji yatırımlarının sisteme entegrasyonunu destekleyen altyapı çalışmalarının sürdürülmesi, sektörün önümüzdeki dönemde büyümesine yönelik kurumsal ve teknik zeminin geliştirilmesine katkı sağlamıştır.

Bu doğrultuda hazırlanan TÜREB Türkiye rüzgar Enerjisi İstatistik Raporu, 2026 yılının ilk altı ayına ilişkin veriler üzerinden Türkiye'nin rüzgar enerjisindeki güncel görünümünü ortaya koymakta, işletmedeki, yatırım sürecindeki ve ön lisans aşamasındaki projelerde yaşanan gelişmeleri, sektörel eğilimleri ve yatırım portföyünün mevcut yapısını kapsamlı bir yaklaşımla tahlil etmektedir.

Temel Veriler

Türkiye rüzgar enerjisi sektörü, 2025 yılında kaydedilen güçlü kapasite artışının ardından 2026 yılının ilk yarısında da büyüme eğilimini sürdürmüştür. Yılın ilk günlerinde rüzgardan elektrik üretiminde günlük bazda yeni bir rekor seviyeye ulaşılması, rüzgar enerjisinin Türkiye elektrik sistemi içerisindeki artan rolünü bir kez daha ortaya koymuştur.

2026 yılının ilk altı ayında toplam **297,03 MW** yeni rüzgar enerjisi kurulu gücü devreye alınmıştır. Yeni devreye alınan santrallerle birlikte Türkiye'nin toplam rüzgar enerjisi kurulu gücü, 2025 yıl sonuna göre **%1,86** oranında büyüyerek **16.231,08 MW** seviyesine ulaşmıştır.

2026 yılının ilk yarısında rüzgardan elektrik üretiminin toplam elektrik üretimi içerisindeki payının en yüksek olduğu ay **ocak** olarak kayıtlara geçmiştir. Yılın ilk altı aylık döneminde Türkiye, toplam elektrik üretiminin **%13,52'sini** rüzgar enerjisinden karşılamıştır.

İşletmedeki Rüzgar Enerjisi Santralleri

Güçlü, istikrarlı ve çeşitlilik içeren bir kurumsal yatırımcı yapısına sahip olan Türkiye rüzgar enerjisi sektöründe, 2026 yılının ilk yarısı itibarıyla işletmedeki santrallerde kurulu güç açısından öne çıkan firmalar aşağıdaki gibidir:

Enerjisa Enerji Üretim	: 1.119,3 MW
Borusan EnBW Enerji	: 775,95 MW
Eksim Enerji	: 774,60 MW
Polat Enerji	: 771,76 MW
GÜRİŞ	: 702,25 MW

Türkiye'de işletmede kurulu güce sahip **184** farklı yatırımcının bulunması ve işletmedeki kapasitenin farklı yatırımcılar arasında dağılım göstermesi, rüzgar enerjisi sektörünün kurumsal yatırımcı tabanının genişliğini, uzun vadeli yatırım potansiyelini ve operasyonel olgunluğunu ortaya koymaktadır.

Diğer taraftan, Türkiye'de rüzgar enerjisi sektörünün gelişiminde, kurulu gücün büyümesinde ve pazarın daha dinamik ve rekabetçi bir yapıya kavuşmasında türbin üreticileri belirleyici bir rol oynamaktadır. Haziran 2026 sonu itibarıyla işletmedeki rüzgar enerjisi santrallerinin türbin üreticilerine göre dağılımı da üretici firmaların Türkiye pazarındaki mevcut konumlarını yansıtmaktadır. Kurulu güç ve pazar payı açısından üreticilerin dağılımı aşağıdaki gibidir:

Nordex	: 5.570,8 MW (%34)
Enercon	: 3.838,9 MW (%24)
GE	: 2.446,9 MW (%15)
Vestas	: 2.345,5 MW (%14)
Siemens Gamesa	: 1.372 MW (%9)
Goldwind	: 432,8 MW (%3)

İşletmedeki rüzgar enerjisi santrallerinin bölgesel dağılımı incelendiğinde, en yüksek kurulu gücün **Marmara Bölgesi**'nde yoğunlaştığı görülmektedir. **Marmara Bölgesi 7.024,73 MW** ile ilk sırada yer alırken **Ege Bölgesi 4.702,41 MW** ile ikinci sırada bulunmaktadır. Bu bölgeleri **İç Anadolu Bölgesi (1.915,03 MW)**, **Akdeniz Bölgesi (1263,35 MW)**, **Karadeniz Bölgesi (597,7 MW)**, **Doğu Anadolu Bölgesi (524,4 MW)** ve **Doğu Anadolu Bölgesi (203,45 MW)** takip etmektedir.

Türkiye'de en yüksek işletmedeki rüzgar enerjisi kurulu gücüne sahip iller ise sırasıyla **İzmir (2.310,1 MW)**, **Balıkesir (1.575,5 MW)**, **Çanakkale (1.473,4 MW)**, **İstanbul (953,5 MW)** ve **Kırklareli (810,07 MW)** olmuştur. İl bazındaki bu dağılım, rüzgar kaynağının niteliğinin yanı sıra şebeke bağlantı olanaklarının, yatırımcı deneyiminin ve mevcut sanayi altyapısının yatırımların coğrafi planlamasında etkili olmaya devam ettiğini göstermektedir.

Yatırım Sürecindeki Rüzgar Enerjisi Santralleri

Yatırım sürecindeki rüzgar enerjisi santrallerinde yatırımcı bazında kurulu güç dağılımı incelendiğinde, **Enerjisa Enerji Üretim 1.045,8 MW** ile ilk sırada yer almaktadır. Sıralamada **RT Enerji 616 MW** ile ikinci, **Türkerler Yenilenebilir Enerji ise 525,6 MW** ile üçüncü sırada bulunmaktadır. **Efor Holding 351,4 MW** ve **Yıldızlar Holding 232 MW** kapasiteyle yatırım sürecindeki en yüksek kurulu güce sahip diğer firmalar olarak sıralanmaktadır.

Bu görünüm, farklı ölçeklerdeki yatırımcıların yeni kapasite yatırımlarında aktif biçimde yer almaya devam ettiğini ve sektörün yatırım portföyünün güçlü bir proje stoku oluşturduğunu göstermektedir. Bununla birlikte söz konusu kapasitenin planlanan süreler içerisinde işletmeye alınabilmesi, izin, finansman, tedarik, şebeke bağlantısı ve altyapı süreçlerinin eş güdüm içerisinde ilerlemesine bağlıdır.

Haziran 2026 sonu itibarıyla yatırım süreci devam eden toplam **4.520,5 MW** kapasite, dört türbin üreticisi arasında paylaşılmaktadır. **Nordex 2.684,4 MW** kapasite ve **%59** pazar payı ile ilk sırada yer alırken **Goldwind 953,2 MW** kapasite ve **%21** pazar payı ile ikinci sırada bulunmaktadır. **Enercon 650,9 MW** kapasite ve **%15** pazar payı ile üçüncü, **Envision ise 232 MW** kapasite ve **%5** pazar payı ile dördüncü sırada yer almaktadır.

Yatırım sürecindeki rüzgar enerjisi santrallerinin bölgesel dağılımları incelendiğinde, **Marmara Bölgesi 2.112,9 MW** ile ilk sırada yer alırken bu bölgeyi **İç Anadolu Bölgesi (806 MW)**, **Doğu Anadolu Bölgesi (696,4 MW)**, **Ege Bölgesi (445,7 MW)** ve **Akdeniz Bölgesi (332,3 MW)** izlemektedir.

Yatırım sürecindeki rüzgar enerjisi santrallerinin illere göre dağılımında **Sivas 843,2 MW** ile ilk sırada yer almaktadır. **Kırklareli (560 MW)** ikinci sırada bulunurken **Edirne (407 MW)**, **Balıkesir (362,2 MW)** ve **Karaman (256 MW)** yatırım sürecindeki en yüksek kapasiteye sahip diğer iller olarak sıralanmaktadır. Bu dağılım, yeni yatırımların mevcut rüzgar kümelenmelerinin yanı sıra gelişmekte olan yeni yatırım bölgelerine de yöneldiğini göstermektedir.

Ön Lisanslı ve Ön Lisans Depolamalı Rüzgar Enerjisi Santralleri

Haziran 2026 sonu itibarıyla Türkiye'de toplam **20.998,3 MW** kapasiteye sahip **269 adet** ön lisanslı rüzgar enerjisi santrali bulunmaktadır. Portföyün **60'ının Marmara Bölgesi'nde** toplanması bu bölgenin ön lisanslı proje stoku içerisindeki belirgin ağırlığını göstermektedir.

Bölgesel dağılım detaylı olarak incelendiğinde **Marmara Bölgesi 12.720,15 MW** ile ilk sırada yer alırken bu bölgeyi **İç Anadolu Bölgesi (2.271,2 MW)**, **Akdeniz Bölgesi (2.104,93 MW)**, **Karadeniz Bölgesi (1.550,9 MW)** ve **Ege Bölgesi (1.394,10 MW)** takip etmektedir.

Veriler, ön lisanslı rüzgar enerjisi santrallerinin özellikle **Tekirdağ (4.890,3 MW)**, **Kırklareli (3.067,9 MW)** ve **Edirne (2.677,8 MW)** illerinde yoğunlaştığını göstermektedir. **Sivas (931,6 MW)** ve **Antalya (897,08 MW)** ise ön lisanslı kapasitenin en yüksek olduğu diğer iller olarak ilk beş içerisinde yer almaktadır.

Türkiye genelinde ön lisanslı depolamalı rüzgar enerjisi santrallerinin bölgesel dağılımı incelendiğinde, ön lisanslı rüzgar enerjisi santralleriyle genel olarak paralel bir görünüm ortaya çıkmaktadır. Toplam **17.893 MW** büyüklüğündeki ön lisanslı depolamalı rüzgar enerjisi kapasitesi içerisinde **Marmara Bölgesi 11.156,25 MW'lık payla ilk sırada yer almaktadır. Bu bölgeyi Akdeniz Bölgesi (1.963,33 MW)**, **Karadeniz Bölgesi (1.514,7 MW)**, **İç Anadolu Bölgesi (1.350,36 MW)** ve **Ege Bölgesi (1.064,12 MW)** takip etmektedir.

Depolamalı rüzgar enerjisi projelerinin belirli bölgelerde yoğunlaşması, rüzgar kaynağının niteliği, şebeke altyapısı, bağlantı olanakları, yatırımcı tecrübesi ve depolama yatırımlarının teknik gereklilikleriyle yakından ilişkilidir. Enerji depolama tesislerinin şebeke bağlantı ve uyumluluk kriterlerinin 2026 yılının ilk yarısında güncellenerek nihai hâlinin yayımlanması da söz konusu projelerin teknik entegrasyonu açısından önemli bir gelişme olmuştur.

Ön lisanslı rüzgar enerjisi santralleri ile ön lisanslı depolamalı rüzgar enerjisi projelerinin il bazındaki dağılımı, bölgesel eğilimlerle büyük ölçüde uyum göstermektedir. Depolamalı projelerin illere göre dağılımına bakıldığında **Tekirdağ (4.890,3 MW)**, **Kırklareli (2.514,9 MW)** ve **Edirne (2.264,8 MW)** ilk üç sırada yer almaktadır. Bu illeri **Antalya (897,1 MW)** ve **Samsun (534,6 MW)** takip etmektedir.

Ön lisanslı ve depolamalı proje portföyünün mevcut büyüklüğü, Türkiye rüzgar enerjisi sektörünün orta ve uzun vadeli büyüme potansiyelini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte ön lisanslı kapasitenin yatırıma ve işletmedeki kapasiteye dönüşme hızı, bağlantı altyapısının geliştirilmesi, izin süreçlerinin öngörülebilir hale getirilmesi, finansmana erişimin güçlendirilmesi ve depolama sistemlerinin elektrik piyasasına etkin biçimde entegre edilmesi gibi unsurlar tarafından belirlenecektir.

EXECUTIVE SUMMARY

The first half of 2026 was a period in which Türkiye's wind energy sector not only continued to expand its existing capacity but also gained greater clarity regarding its future direction. The announcement of candidate areas for Türkiye's first offshore wind YEKA competition and the advancement of competition preparations, together with the announcement of seven new YEKA WPP competitions in Sivas, Balıkesir, Manisa and Kütahya with a total connection capacity of 1,500 MW, constituted important steps toward strengthening the sector's medium- and long-term investment portfolio. While these developments reinforced the investment outlook for new capacity additions, preparations undertaken as part of Türkiye's COP31 Presidency further consolidated the strategic importance of wind energy within the country's energy transition and climate policies. During the same period, various regulatory amendments concerning the operation of the electricity market were opened for public consultation, the grid connection and compliance criteria for electricity storage facilities were updated, and infrastructure activities supporting the integration of renewable energy investments into the power system continued, contributing to the development of the institutional and technical foundations required for the sector's growth in the coming period.

Prepared in this context, TÜREB Turkish Wind Energy Statistics Report presents an up-to-date overview of Türkiye's wind energy landscape based on data for the first six months of 2026, and provides a comprehensive assessment of developments in operational projects, projects under investment and projects at the pre-license stage, as well as sectoral trends and the current structure of the investment portfolio.

Key Data

Following the strong capacity growth recorded in 2025, Türkiye's wind energy sector maintained its growth trajectory in the first half of 2026. A new daily record in electricity generation from wind in the opening days of the year once again highlighted the growing role of wind energy in Türkiye's power system.

During the first six months of 2026, a total of **29703 MW** of new wind power capacity was commissioned. With these newly commissioned plants, Türkiye's total installed wind power capacity increased by **1.86%** compared with year-end 2025, reaching **16,231.08 MW**.

In the first half of 2026, **January** was recorded as the month in which wind generation accounted for the highest share of total electricity generation. During the first six months of the year, wind energy accounted for **13.52%** of Türkiye's total electricity generation.

Operational Wind Power Plants

Benefiting from a strong, stable and diversified institutional investor structure, the leading companies in Türkiye's wind energy sector in terms of installed capacity at operational wind power plants as of the first half of 2026 are as follows:

Enerjisa Enerji Üretim	: 1,119.3 MW
Borusan EnBW Enerji	: 775.95 MW
Eksim Enerji	: 774.60 MW
Polat Enerji	: 771.76 MW
GÜRİŞ	: 702.25 MW

The presence of **184** different investors with operational installed capacity in Türkiye, together with the distribution of operational capacity across a broad investor base, demonstrates the breadth of the wind energy sector's institutional investor base, its long-term investment potential and its operational maturity.

At the same time, turbine manufacturers play a decisive role in the development of Türkiye's wind energy sector, the growth of installed capacity and the evolution of the market toward a more dynamic and competitive structure. As of the end of June 2026, the distribution of operational wind power plants by turbine manufacturer reflects the current positions of manufacturers in the Turkish market. The breakdown by installed capacity and market share is as follows:

Nordex	: 5,570.8 MW (34%)
Enercon	: 3,838.9 MW (24%)
GE	: 2,446.9 MW (15%)
Vestas	: 2,345.5 MW (14%)
Siemens Gamesa	: 1,372 MW (9%)
Goldwind	: 432.8 MW (3%)

An analysis of the regional distribution of operational wind power plants indicates that the highest installed capacity is concentrated in the **Marmara Region**. **Marmara Region** ranks first with **7,024.73 MW**, followed by the **Aegean Region** with **4,702.41 MW**. These regions are followed by **Central Anatolia (1,915.03 MW)**, **the Mediterranean Region (1,263.35 MW)**, **the Black Sea Region (597.7 MW)**, **Eastern Anatolia (524.4 MW)** and **Southeastern Anatolia (203.45 MW)**.

The provinces with the highest operational wind power capacity in Türkiye are **İzmir (2,310.1 MW)**, **Balıkesir (1,575.5 MW)**, **Çanakkale (1,473.4 MW)**, **İstanbul (953.5 MW)** and **Kırklareli (810.07 MW)**, respectively. This provincial

distribution indicates that, in addition to wind resource quality, grid connection opportunities, investor experience and existing industrial infrastructure continue to influence the geographical planning of investments.

Wind Power Plants Under Investment

When the distribution of installed capacity in wind power plants under investment is analyzed by investor, **Enerjisa Enerji Üretim**, with **1,045.8 MW**, ranks first. **RT Enerji**, with **616 MW**, ranks second, while **Türkerler Yenilenebilir Enerji**, with **525.6 MW**, ranks third. **Efor Holding**, with **351.4 MW**, and **Yıldızlar Holding**, with **232 MW**, are the other companies with the highest installed capacity under investment.

This outlook indicates that investors of different scales remain actively engaged in new capacity investments and that the sector's investment portfolio constitutes a strong project pipeline. However, commissioning this capacity within the planned timelines depends on the coordinated progression of permitting, financing, supply, grid connection and infrastructure processes.

As of the end of June 2026, a total capacity of **4,520.5 MW** under investment is shared among four turbine manufacturers. **Nordex**, with **2,684.4 MW** and a **59% market share**, ranks first, while **Goldwind**, with **953.2 MW** and a **21% market share**, ranks second. **Enercon**, with **650.9 MW** and a **15% market share**, ranks third, while **Envision**, with **232 MW** and a **5% market share**, ranks fourth.

An analysis of the regional distribution of wind power plants under investment shows that the **Marmara Region**, with **2,112.9 MW**, ranks first, followed by **Central Anatolia (806 MW)**, **Eastern Anatolia (696.4 MW)**, **the Aegean Region (445.7 MW)** and the **Mediterranean Region (332.3 MW)**.

In the provincial distribution of wind power plants under investment, **Sivas**, with **843.2 MW**, ranks first. **Kırklareli (560 MW)** ranks second, while **Edirne (407 MW)**, **Balıkesir (362.2 MW)** and **Karaman (256 MW)** are the other provinces with the highest capacity under investment. This distribution indicates that new investments are being directed not only toward established wind energy clusters but also toward emerging investment regions.

Pre-Licensed and Pre-Licensed Storage-Integrated Wind Power Plants

As of the end of June 2026, Türkiye has **269** pre-licensed wind power plants with a total capacity of **20,998.3 MW**. The concentration of **60% of the portfolio in the Marmara Region** highlights the region's significant weight within the pre-licensed project pipeline.

An analysis of the regional distribution shows that the **Marmara Region**, with **12,720.15 MW**, ranks first, followed by **Central Anatolia (2,271.2 MW)**, **the Mediterranean Region (2,104.93 MW)**, **the Black Sea Region (1,550.9 MW)** and the **Aegean Region (1,394.10 MW)**.

The data indicate that pre-licensed wind power plants are particularly concentrated in **Tekirdağ (4,890.3 MW)**, **Kırklareli (3,067.9 MW)** and **Edirne (2,677.8 MW)**. **Sivas (931.6 MW)** and **Antalya (897.08 MW)** are the other provinces ranking among the top five in terms of pre-licensed capacity.

An analysis of the regional distribution of pre-licensed storage-integrated wind power plants across Türkiye presents a picture broadly parallel to that of pre-licensed wind power plants. Within a total pre-licensed storage-integrated wind power capacity of **17,893 MW**, the **Marmara Region**, with **11,156.25 MW**, ranks first. Marmara is followed by the **Mediterranean Region (1,963.33 MW)**, **the Black Sea Region (1,514.7 MW)**, **Central Anatolia (1,350.36 MW)** and the **Aegean Region (1,064.12 MW)**.

The concentration of storage-integrated wind energy projects in specific regions is closely linked to wind resource quality, grid infrastructure, connection opportunities, investor experience and the technical requirements of storage investments. The update and final publication of the grid connection and compliance criteria for energy storage facilities in the first half of 2026 also constituted an important development for the technical integration of these projects.

The provincial distribution of pre-licensed wind power plants and pre-licensed storage-integrated wind power projects is largely consistent with regional trends. In terms of the provincial distribution of storage-integrated projects, **Tekirdağ (4,890.3 MW)**, **Kırklareli (2,514.9 MW)** and **Edirne (2,264.8 MW)** rank in the top three. They are followed by **Antalya (897.1 MW)** and **Samsun (534.6 MW)**.

The current scale of the pre-licensed and storage-integrated project portfolio demonstrates the medium- and long-term growth potential of Türkiye's wind energy sector. However, the pace at which pre-licensed capacity is converted into investment and operational capacity will be determined by factors including the development of connection infrastructure, greater predictability in permitting processes, improved access to finance and the effective integration of storage systems into the electricity market.

TÜRKİYE RÜZGAR ENERJİSİ SEKTÖRÜ: 2026 YIL ORTASI GÖRÜNÜMÜ UYGULAMA VE SONUÇ ALMA DÖNEMİ

Kıral ATAÇ

İş Geliştirme Uzmanı

Enerji dönüşümünün gerçek mukavemeti, çoğu zaman istikrarlı dönemlerde değil, sistemin bütün kırılganlıklarının görünür hale geldiği kriz anlarında anlaşılır. Son yıllarda art arda yaşanan jeopolitik gerilimler, tedarik zinciri sorunları ve enerji fiyatlarındaki sert dalgalanmalar, ilk bakışta temiz enerji dönüşümüne ket vuracak sarsıntılar olarak değerlendirilmişti. Ne var ki ortaya çıkan tablo, bu krizlerin dönüşümü yavaşlatmaktan ziyade yerli, öngörülebilir ve yakıt maliyeti bulunmayan kaynakların stratejik değerini daha belirgin hale getirdiğini bizlere açıkça gösterdi. Tam da bu noktada Michael Liebreich'e iltifat edelim: BloombergNEF'in kurucusu Liebreich, Rusya-Ukrayna savaşının hemen ardından kaleme aldığı yazısında, küresel enerji piyasalarında yaşanan büyük fiyat şokunun zaman içerisinde yerini "Büyük Temiz Enerji İvmelenmesi"ne bırakacağını öngörmüştü. Aradan geçen dört yılın ardından bu tahlilini, "Büyük Temiz Enerji İvmelenmesi 2.0" başlığıyla yeniden ele alan Liebreich, rüzgar ve güneş enerjisi kurulumlarının ve temiz enerji yatırımlarının jeopolitik kırılmalara rağmen yaklaşık iki katına çıkmasını, enerji dönüşümünün artık yalnızca iklim politikaları tarafından değil, ekonomik güvenlik ve enerji bağımsızlığı arayışı tarafından da beslendiğinin bir göstergesi olarak değerlendirmektedir. Liebreich'in küresel ölçekte tarif ettiği bu yeni istikamet, 2026 yılının ilk yarısı itibarıyla Türkiye rüzgar enerjisi sektöründe de kendine özgü ve giderek daha görünür bir karşılık bularak sirayet ettiğini söylemek yanlış olmayacaktır; ancak Türkiye'deki manzara, küresel eğilimin basit bir izdüşümünden ibaret değildir. Bu dönemin ayırt edici temel unsuru, geçmiş yıllarda oluşturulan hukuki, kurumsal ve teknik zeminin artık yatırım kararlarına, finansman anlaşmalarına, üretim hatlarına ve saha uygulamalarına dönüşmeye başlamasıdır. Bu bakımdan, 2026 yılını "uygulama ve sonuç alma yılı" olarak tanımlamak, sektörün içinde bulunduğu dönüşümü en yalın ve net haliyle ifade etmektedir. 2025 yılı izin süreçlerinin, kapasite tahsislerinin ve yatırım hazırlıklarının olgunlaştırıldığı bir dönem olarak geride kalırken 2026, bütün bu birikimin rüzgar santrallerine, yeni fabrikalara ve daha güçlü bir enerji altyapısına dönüşme kabiliyetinin sınanacağı yıl olacaktır.

2026 yılının ilk yarısında yaşanan gelişmeler, bu dönüşümün sahadaki ilk emarelerini şimdiden ortaya koymuştur. Söz konusu dönemi, birbirinden bağımsız mevzuat değişiklikleri, ihaleler ve yatırım süreçlerinin basit bir toplamı olarak okumak ise eksik kalacaktır. Deniz üstü rüzgar enerjisinde ilk yarışma taslağının hazırlanması, 2026 YEKA RES yarışmalarının ilan edilmesi, depolamalı projelerin izin ve finansman aşamalarında ilerlemesi, imar ve ruhsat süreçlerini sadeleştiren düzenlemeler, tarım alanlarının rüzgar yatırımlarıyla birlikte kullanımını mümkün kılan yeni yaklaşım, sanayi tarafındaki üretim yatırımları ve COP31 hazırlıkları, aynı ana istikametin farklı tezahürleri niteliğindedir. Bütün bu gelişmeler, Türkiye rüzgar enerjisi sektörünün potansiyelini anlatan bir yapıdan, potansiyelini yöneten ve sonuç üreten bir yapıya doğru ilerlediğini göstermektedir.

Deniz Üstü Rüzgar Enerjisinde YEKA Sürecinin Başlatılması

Türkiye'nin deniz üstü rüzgar enerjisi çalışmalarında uzun süredir beklenen önemli bir adım 2026 yılının ilk yarısında atılmıştır. Bugüne kadar ağırlıklı olarak potansiyel çalışmaları, yol haritaları, uluslararası iş birlikleri ve teknik fizibilite hazırlıkları üzerinden ilerleyen deniz üstü rüzgar gündemi, aday alanların ilan edilmesi ve yarışmaya ilişkin şartname taslağının kamuoyu görüşüne açılmasıyla birlikte somut bir safhaya geçmiştir. Saros Körfezi, Gökçeada, Bozcaada ve Edremit açıklarında belirlenen dört aday alan, yapılacak detaylı teknik ve çevresel incelemelerin ardından Türkiye'nin deniz üstü rüzgar santrallerine ev sahipliği yapabilecek bölgeler olarak öne çıkmaktadır. Söz konusu sahalar, 2035 yılına kadar ulaşılması hedeflenen 5 GW'lık deniz üstü rüzgar kapasitesinin de ilk basamağını oluşturmaktadır.

Haziran ayında görüşe açılan YEKA DÜRES-2026 Şartname Taslağı, toplam 1.000 MW bağlantı kapasitesinin tahsisini, yatırımcıya 49 yıllık alan kullanım hakkı verilmesini, kilovatsaat başına 7 ila 11 ABD doları-sent aralığında bir teklif mekanizması kurulmasını ve en az %25 yerlilik şartı uygulanmasını öngörmektedir. Yerli ekipman kullanımına ilave fiyat teşvikleri tanınması, deniz üstü rüzgar enerjisinin yeni elektrik üretim kapasitesinin ötesinde, Türkiye'de yeni bir sanayi ve tedarik zinciri oluşturacak stratejik bir kalkınma

alanı olarak ele alındığını göstermektedir. Bununla birlikte yüksek teminat yükümlülükleri, uzun geliştirme ve inşaat dönemleri ile projenin teknik karmaşıklığı, yarışmanın yatırımcı açısından kapsamlı bir finansal ve mühendislik hazırlığı gerektireceğine de işaret etmektedir.

Deniz üstü rüzgar enerjisini karasal rüzgarın denize taşınmış biçimi olarak değerlendirmek, bu alanın mahiyetini eksik okumak olacaktır. Bu teknolojinin gelişimi, deniz tabanı etütleri ve oşinografik ölçümlerle başlayan, denizaltı kabloları, liman altyapıları ve özel operasyon ekipmanlarıyla devam eden kapsamlı bir ekosistemi gerekli kılmaktadır. Bu nedenle deniz üstü rüzgar enerjisi, enerji sektörünün sınırlarını aşarak denizcilik, lojistik, tersanecilik, demir-çelik, kablo ve ileri mühendislik alanlarında da yeni bir faaliyet sahası yaratmaktadır. Dolayısıyla, yarışmanın başarısı da yalnızca teklif fiyatı veya tahsis edilecek kapasitenin büyüklüğü üzerinden değerlendirilemez. Projenin yatırım yapılabilirliği, saha verilerinin güvenilir biçimde paylaşılmasına, bağlantı altyapısının önceden planlanmasına ve limanların ihtiyaçlarının doğru tespit edilmesine bağlıdır. Çevresel ve sosyal değerlendirmelerin erken aşamada tamamlanması ile finansman kuruluşlarının sürece zamanında dahil edilmesi de bu yapının diğer tamamlayıcı unsurlarını oluşturmaktadır.

Bu bakımdan YEKA DÜRES-2026 yarışması, Türkiye'nin ilk deniz üstü rüzgar santralini kurma hedefiyle sınırlı olmayan, yeni bir teknolojik alanda ne ölçüde bütüncül bir yapı kurabildiğini gösterecek önemli bir eşik niteliğindedir. Yatırım modelinin nasıl şekilleneceği, sanayi politikasının bu sürece ne ölçüde eşlik edeceği ve kamu ile özel sektör arasındaki koordinasyonun ne kadar etkin kurulacağı, yarışmanın gerçek başarısını belirleyecektir. Yıl sonunda yarışmanın gerçekleştirilmesi ve ilk türbinlerin 2030-2031 döneminde görülmesi yönündeki beklenti, sektör açısından somut bir takvim ortaya koymaktadır. Bu takvimin korunması, Türkiye'nin 2035 hedeflerine yaklaşmasının yanı sıra, henüz gelişme aşamasında olan bölgesel deniz üstü rüzgar pazarında erken ve güçlü bir konum elde edebilmesi bakımından da büyük önem taşımaktadır.

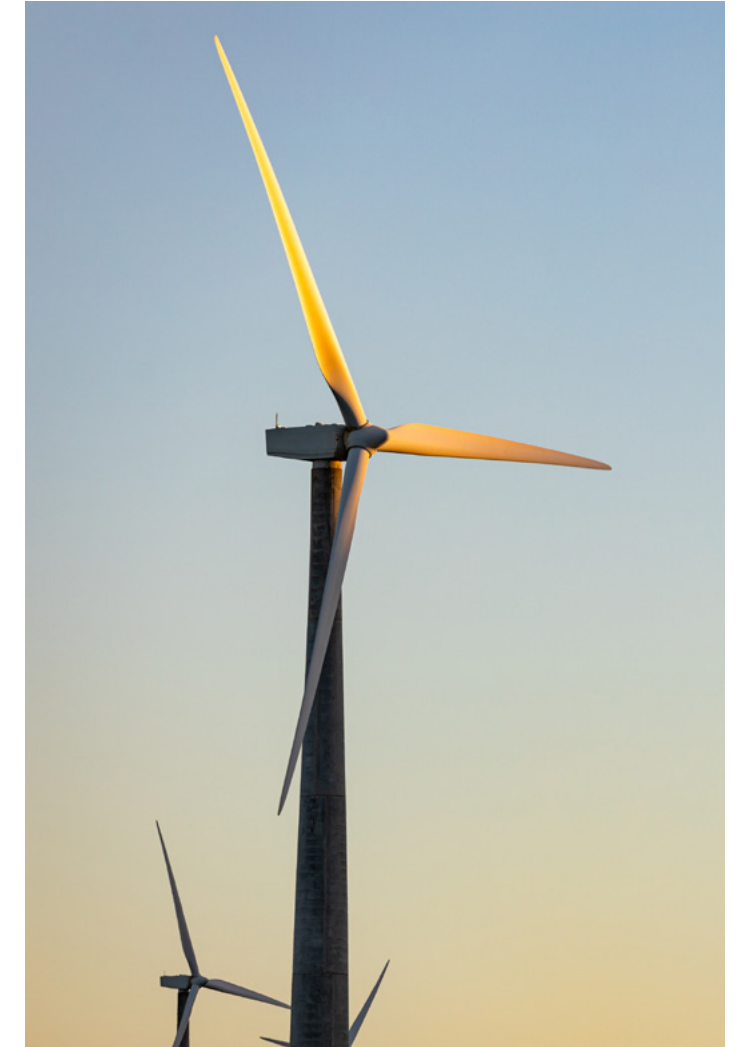
YEKA RES-2026 Yarışmaları

Deniz üstü rüzgarda yeni bir yatırım döneminin kapısı aralanırken karasal rüzgar enerjisinde kapasite tahsis mekanizmasının düzenli ve öngörülebilir bir yapıya kavuşmasına yönelik adımlar da devam etmektedir. 2025 yılının sonunda gerçekleştirilen YEKA RES-2025 yarışmalarına ilişkin sözleşmelerin 16 Ocak 2026 tarihinde imzalanması, önceki yıl tahsis edilen kapasitenin yatırım sürecine geçişini resmileştirmiştir. Balıkesir, Aydın-Denizli, Kütahya ve Sivas'taki altı bağlantı bölgesini kapsayan sözleşmelerle toplam 1.150 MW kapasite yatırımcılara tahsis edilmiş ve 208 milyon avroluk katkı bedeli oluşmuştur. Kazanan şirketlere, ürettikleri elektriği ilk 72 ay boyunca serbest piyasada satma imkanı tanınmıştır. Bu dönemin tamamlanmasının ardından ise 20 yıl süreyle kilovatsaat başına 3,50 avro-sent üzerinden alım garantisi uygulanacaktır.

Bu sözleşmelerin hemen ardından ilan edilen YEKA RES-2026 yarışmaları, kapasite tahsislerinin münferit adımlar halinde ilerleyen bir yapıdan çıkarılarak belirli bir takvim ve süreklilik içinde yürütülmesi yönündeki iradenin yeni bir göstergesi olmuştur. Temmuz ayında açıklanan program kapsamında Sivas'ta 320 MW, Balıkesir'de dört ayrı bölgede toplam 685 MW, Manisa'da 235 MW ve Kütahya'da 260 MW olmak üzere yedi yarışmada toplam 1.500 MW rüzgar bağlantı kapasitesi yatırımcılara sunulmuştur.

Tekliflerin taban fiyata ulaşması halinde yarışmanın, megavat başına 10.000 avrodan başlayan katkı payı üzerinden devam etmesi öngörülmüştür. Elektrik satış ve alım modeli ise bir önceki YEKA yarışmalarında benimsenen yapıyla büyük ölçüde korunmuştur.

YEKA RES-2025 sözleşmeleri ile YEKA RES-2026 ilanının aynı yıl içinde birbirini takip etmesi, mekanizmanın yatırımcılar ve sanayi açısından sağladığı görünürlüğü güçlendirmiştir. Bir kapasite tahsisinin değeri, büyüklüğü kadar devamında nasıl bir proje havuzu oluşturduğuyla da ilgilidir. Yarışmaların önceden görülebilmesi, proje geliştiricilerin ekiplerini ve finansman hazırlıklarını daha sağlıklı biçimde konumlandırmasına yardımcı olurken türbin ve komponent üreticilerine de sipariş beklentilerini üretim planlarına yansıtma imkanı vermektedir. Her yıl en az 2.000 MW güneş ve rüzgar kapasitesi için YEKA yarışması düzenlenmesi hedefi, bu nedenle yenilenebilir enerji yatırımları ile yerli sanayi arasında daha güçlü ve kalıcı bir bağ kurulması bakımından önem taşımaktadır. Bununla birlikte YEKA mekanizmasının performansı ihale sonuçlarıyla tamamlanmış sayılmaz. Tahsis edilen projelerin izin ve finansman aşamalarını geçebilmesi, türbin tedariki ile şebeke bağlantısının uyum içinde ilerlemesi ve inşaatın öngörülen sürede tamamlanması, mekanizmanın nihai karnesini belirleyecektir. Bu bakımdan 2026 yılı, yeni yarışmalara gösterilen ilginin yanı sıra önceki tahsislerin ne ölçüde yatırıma ve üretime dönüştüğünün de izleneceği bir dönem olacaktır. Enerji sistemi, sanayi ve ekonomi açısından beklenen katkı ise ancak tahsis edilen kapasitenin sahaya ve üretime yansmasıyla ortaya çıkacaktır.

“Avrupa Ne Zaman Zora Düşse, Brüksel’de Yeni Bir Acil Durum Hattı Kurulur”

Avrupa’nın ortak bir dış politika oluşturma ve bütünleşme süreci henüz emekleme dönemindeyken Henry Kissinger’a atfedilen, “Avrupa’yla konuşmak istesem kimi aramalıyım?” sorusu, bugünden bakıldığında aslında oldukça anlaşılır. Bu ifade, uzun yıllar boyunca Avrupa’nın kurumsal çok boyutluluğunu ve ortak karar alma süreçlerinde ortaya çıkan direnci anlatan etkili bir metafora dönüşmüştür. Aradan geçen neredeyse yarım yüzyılda Brüksel’de Avrupa’nın imdadına yetişebilecek kurumların sayısı artmış dahi olsa Avrupa’nın krizler karşısında nasıl ve hangi araçlarla ortak bir cevap üreteceği sorusu bugün de güncelliğini korumaktadır. Avrupa’nın bugünkü sorunu artık aranacak numaranın bulunamaması değil, Brüksel’de aynı anda çalan acil durum hatlarının sayısıdır. Bir hatta sanayi rekabetçiliği, diğerinde enerji güvenliği, bir başkasında Çin kaynaklı kapasite fazlası ve sübvansiyonlar, ötekinde ise kritik tedarik zincirlerinin geleceği bulunmaktadır. Nitekim Avrupa ne zaman zora düşse, Brüksel’de yeni bir acil durum hattı kurulur.

Avrupa Komisyonu tarafından Mart 2026’da sunulan Industrial Accelerator Act ve bunun merkezinde yer alan Made in EU girişimi, Avrupa’nın karşı karşıya olduğu sanayi ve enerji sorunlarını aynı politika hattında buluşturma arayışını temsil etmektedir. Teklif, kamu kaynaklarının düşük karbonlu ve Avrupa’da üretilmiş teknolojilere yönlendirilmesini esas alırken stratejik sektörlerdeki üretim kapasitesini de güçlendirmeyi hedeflemektedir. Yabancı yatırımların Avrupa ekonomisine daha fazla katkı sağlaması ve sanayi projelerinin izin süreçlerinin hızlandırılması ise bu yaklaşımın tamamlayıcı unsurlarıdır. Geleneksel sanayi kollarından net sıfır teknolojilerine uzanan bu çerçeve, Avrupa’nın temiz enerji dönüşümüne artık yalnızca kurulacak kapasite üzerinden bakmadığını ortaya koymaktadır. Asıl mesele, bu dönüşümün hangi fabrikalarda, hangi üretim kabiliyetleriyle ve hangi tedarik zincirleri üzerinden gerçekleştirileceğidir.

Bu yönelimin, Uzak Doğu merkezli üreticilerin artan rekabet gücü ve farklı destek mekanizmaları etrafında şekillenen tartışmalarla yakından ilişkili olduğu açıktır. Bununla birlikte Made in EU girişimini belirli bir ülkeye veya üretici grubuna karşı kurulmuş bir ticaret duvarı olarak değerlendirmek eksik kalacaktır. Avrupa’nın temel arayışı, pazarını bütünüyle kapatmak yerine yatırım ve rekabet koşullarını kendi sanayi hedefleri doğrultusunda yeniden şekillendirmektir.

Made in EU, bu bakımdan belirli bir ülkeye veya bölgeye karşı örülen tek yönlü bir ticaret duvarından ziyade, Avrupa’nın sanayi politikasını ekonomik güvenlik ve enerji dönüşümü hedefleriyle yeniden uyumlandırma arayışdır. WindEurope’un da vurguladığı üzere, ithal fosil yakıtlara olan bağımlılığın ithal temiz enerji teknolojilerine bağımlılıkla yer değiştirmesi, dönüşümün stratejik amacını zayıflatacaktır; ancak menşei dar biçimde esas alan katı kuralların maliyetleri artırması, tedarik akışını bozması ve Avrupa’nın ihtiyaç duyduğu rüzgar kurulum hızını yavaşlatması riski de göz ardı edilmemelidir. Bu nedenle yeni sistemin Avrupa sanayisini güçlendirirken yatırımların önünü açık tutan, adil rekabeti gözetirken işleyen uluslararası tedarik bağlarını koruyan dengeli bir çerçeveye oturması gerekmektedir.

Türkiye açısından asıl kritik mesele bu noktada ortaya çıkmaktadır. Türkiye, Avrupa değer zincirlerine sonradan dahil olacak geçici bir tedarikçi konumunda değildir. Gümrük Birliği temelinde gelişen uzun soluklu sanayi ilişkileri ve coğrafi yakınlık, iki taraf arasındaki üretim bağlarını zaten güçlü bir hale getirmiştir. rüzgar enerjisi komponentlerinde ulaşılan üretim yetkinliği de Türkiye’yi Avrupa sanayi ekosisteminin işleyen unsurlarından biri hâline getirmektedir. Industrial Accelerator Act teklifinde, Avrupa Birliği ile gümrük birliği veya serbest ticaret alanı bulunan ülkelerde üretilen içeriğin belirli uygulamalarda Birlik menşeli sayılabilesine imkan tanınması, Türkiye açısından önemli bir hukuki zemin oluşturmaktadır; ancak üçüncü ülkelerin belirli koşullarda kapsam dışında bırakılabilmesi ve teklifin Avrupa Parlamentosu ile Konsey müzakerelerinde değişme ihtimali, Türkiye’nin konumunun henüz kesin bir güvenceye kavuşmadığına işaret etmektedir.

Bu nedenle Brüksel’de çalan telefonlardan birinin ucunda Türkiye’nin bulunması tesadüfi değildir. Bu hat, tek taraflı bir yardım çağrısından ziyade, birbirine ihtiyaç duyan iki sanayi ekosistemi arasındaki bağı ifade etmektedir. Avrupa’nın enerji dönüşümünü hızlandırabilmesi, maliyet etkin, nitelikli ve coğrafi olarak yakın bir üretim kapasitesine erişmesine bağlıdır. Türkiye’nin mevcut sanayi gücünü ölçeklendirmesi ve ihracat pazarlarını koruması ise Avrupa’nın yeni sanayi mimarisinde adil ve görünür bir konum elde etmesini gerektirmektedir. Asıl mesele, Türkiye’nin zaten parçası olduğu bu ekosistemde yeni kurallar altında eşit ve güvenilir bir ortak olarak kalıp kalamayacağıdır.

Türkiye’nin bu süreçte izlemesi gereken yol, mevcut üretim kapasitesini korumakla yetinmeyip onu yeni dönemin hukuki, teknolojik ve çevresel ölçütleriyle uyumlu hale getirmektir.

Avrupa’nın sanayi politikasında öne çıkan menşe, sürdürülebilirlik, siber güvenlik ve karşılıklılık kriterleri, önümüzdeki dönemde rekabet gücünün ayrılmaz parçaları olacaktır. Bu nedenle telefon hattının açık kalması yalnızca Brüksel’de alınacak kararlara bağlı değildir. Türkiye’nin kendi üretim gücünü yeni kurallara ne kadar hızlı uyarlayabildiği, bu ilişkinin kalıcılığını ve niteliğini belirleyecektir.

Rüzgar ile Tarım Arasında Yeni Bir Denge

Rüzgar yatırımları ile tarımsal üretim arasındaki ilişki, uzun süre aynı arazinin iki farklı kullanım biçimi arasında paylaştırılması gereken bir mesele olarak ele alınmıştır. Oysa rüzgar santralleri, proje sahasının tamamını değil, türbin temelleri ve bağlantılı yapılar için ihtiyaç duyulan sınırlı bir bölümü fiilen kullanmaktadır. Temmuz ayında benimsenen yeni yaklaşım, sahadaki bu fiziksel gerçekliği izin süreçlerine de taşımıştır. Türbinlerin doğrudan kapladığı bölümler tarım dışı kullanım kapsamında değerlendirilirken kanatların hareket ettiği süpürme alanlarında tarımsal niteliğin korunmasının önü açılmıştır. Böylece rüzgar enerjisi ile tarım arasındaki ilişkinin bir tercih meselesi olmaktan çıkarılarak aynı arazi üzerinde birlikte sürdürülebilecek iki faaliyet temelinde yeniden kurulması yönünde önemli bir adım atılmıştır.

Bu yaklaşım, rüzgar enerjisi ile tarımın aynı arazi üzerinde birbirini dışlamadan gelişebileceğini kabul etmesi bakımından önemlidir. rüzgar santralleri sahanın tamamını sürekli ve münhasır biçimde kullanmadığından, türbinler arasındaki alanlarda tarım, hayvancılık ve diğer kırsal faaliyetler sürdürülebilmektedir. Toprağın türbinin

gölgesinde üretmeye devam etmesi, enerji dönüşümünün arazi kullanımında zorunlu bir tercih yaratmadan farklı ekonomik faaliyetleri aynı coğrafya üzerinde uzlaştılabileceğini göstermektedir.

Tarımsal üretimin kesintiye uğramaması, düzenlemenin yerel ekonomi ve sosyal kabul bakımından taşıdığı değeri de artırmaktadır. Arazi sahiplerinin mevcut üretimlerini sürdürürken enerji yatırımının sağladığı ekonomik imkanlardan yararlanabilmesi, yatırım ile yerel yaşam arasındaki ilişkinin daha dengeli kurulmasına yardımcı olacaktır. Böyle bir yapı, rüzgar santrallerinin kırsal bölgelerde mevcut kullanım biçimlerini ortadan kaldıran yatırımlar olarak algılanması riskini de azaltabilir.

Bu düzenlemenin asıl değeri, rüzgar yatırımlarını tarımsal faaliyetin karşısında konumlandıran eski kabulü değiştirmesidir. Arazi artık tek bir kullanım biçimine ayrılması gereken sabit bir zemin olarak değil, enerji üretimi ile kırsal ekonominin birlikte var olabildiği ortak bir üretim alanı olarak ele alınmaktadır. Böylece tartışma, hangi faaliyetin diğerine yer açacağından ziyade, aynı toprağın farklı ihtiyaçlara nasıl birlikte cevap verebileceği sorusuna doğru evrilmektedir.

Rüzgar ve Güneş Yatırımlarında İmar ve Ruhsat Süreçlerinin Yeniden Düzenlenmesi

Rüzgar enerjisi yatırımlarının hızlandırılması bakımından 2026 yılının ilk yarısında atılan en somut adımlardan biri, rüzgar ve güneş enerjisine dayalı elektrik üretim tesislerinin imar ve ruhsat işlemlerini düzenleyen yönetmeliğin yürürlüğe girmesi olmuştur. Yeni yönetmelikle, lisanslı projelerin imar ve ruhsat süreçlerinin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından da yürütülebilmesinin önü açılmıştır. Bu düzenleme, farklı kurumlar arasında parçalanmış işlemlerin daha koordineli ve öngörülebilir biçimde yönetilmesine yönelik önemli bir idari dönüşümü ifade etmektedir.

Yönetmelikte, planlama ve teknik onay süreçlerini sadeleştiren, bazı işlemlerin eş zamanlı yürütülmesini mümkün kılan düzenlemeler yer almaktadır. Bu değişiklikler ilk bakışta teknik ayrıntılar olarak görülebilir; ancak yatırım takviminde birbirini takip etmek zorunda kalan işlemlerin aynı anda ilerleyebilmesi, projelerin aylar süren idari bekleme sürelerinden kurtulması anlamına gelebilmektedir.

İş yeri açma ve çalışma ruhsatına ilişkin sürenin kısaltılması ve teknik süreçlerde sağlanan sadeleşme, yatırımcı açısından olumlu gelişmelerdir. Bununla birlikte yönetmelikte geçiş hükümlerine yer verilmemesi, halihazırda devam eden projelerin hangi usulle sonuçlandırılacağı konusunda bazı belirsizlikleri beraberinde getirmektedir. Uygulama ayrıntılarının farklı kurumlar tarafından nasıl yorumlanacağı da önümüzdeki dönemde açıklığa kavuşması gereken konular arasındadır.

Bu noktada mevzuat ile uygulama arasındaki kadim mesafe bir kez daha önem kazanmaktadır. İyi hazırlanmış bir yönetmelik yatırımın önündeki hukuki engelleri kaldırabilir; ancak aynı düzenlemenin farklı kurumlarda farklı biçimde yorumlanması, hedeflenen hızın sahada karşılık bulmasını engelleyebilir. Dolayısıyla düzenlemenin gerçek başarısı, kaç işlemin Bakanlığa devredildiğinden ziyade, yatırımcıların daha kısa, açık ve öngörülebilir bir izin takvimine kavuşup kavuşmadığı üzerinden ölçülmelidir. 2026’nın “uygulama ve sonuç alma yılı” olma iddiası açısından yeni yönetmelik önemli bir reformdur; ancak bu reformun kalıcılığı, kurumlar arasında uygulama birliğinin ne ölçüde sağlanabildiğine bağlı olacaktır.

Ulusal Yeşil Finans Stratejisi ve Eylem Planı

Temmuz ayında yayımlanan Ulusal Yeşil Finans Stratejisi ve Eylem Planı, Türkiye’de yeşil dönüşüm ile finansal sistem arasındaki ilişkinin önümüzdeki üç yılda nasıl şekilleneceğine dair genel çerçeveyi ortaya koymaktadır. Plan kapsamında belirlenen 11 hedef ve 45 eylem, yeşil finans piyasasının daha şeffaf ve ölçülebilir bir yapıya kavuşmasına odaklanmaktadır. Kurumsal kapasitenin güçlendirilmesi ve yeni piyasa araçlarının geliştirilmesi de bu dönemin başlıca çalışma alanları arasında yer almaktadır.

Bu gelişmeler rüzgar enerjisi yatırımları açısından da önemli bir pencere açmaktadır. Özellikle deniz üstü rüzgar ve depolamalı projelerde sermaye ihtiyacı artmakta, geliştirme süreleri uzamakta ve finansman yapısı daha karmaşık hale gelmektedir. Bu ölçekteki yatırımlarda geleneksel banka kredilerinin yanında sermaye piyasası araçlarına ve uluslararası kalkınma finansmanına duyulan ihtiyaç da büyümektedir. Risk paylaşımını kolaylaştıran garanti mekanizmaları ise projelerin finansmana erişiminde daha fazla yer bulabilir.

Yeşil finans piyasasının gelişmesi, ortak bir ölçüm ve raporlama dilini de gerekli kılmaktadır. Projelerin çevresel performansının karşılaştırılabilir verilerle ortaya konulması, finansman kuruluşlarının yatırım kararlarını daha sağlıklı biçimde almasına yardımcı olacaktır. Türkiye’de yürütülen yeşil taksonomi ve sürdürülebilirlik raporlama çalışmaları, hangi yatırımların yeşil finans kapsamında değerlendirileceğinin netleşmesi bakımından bu yapının temelini oluşturmaktadır.

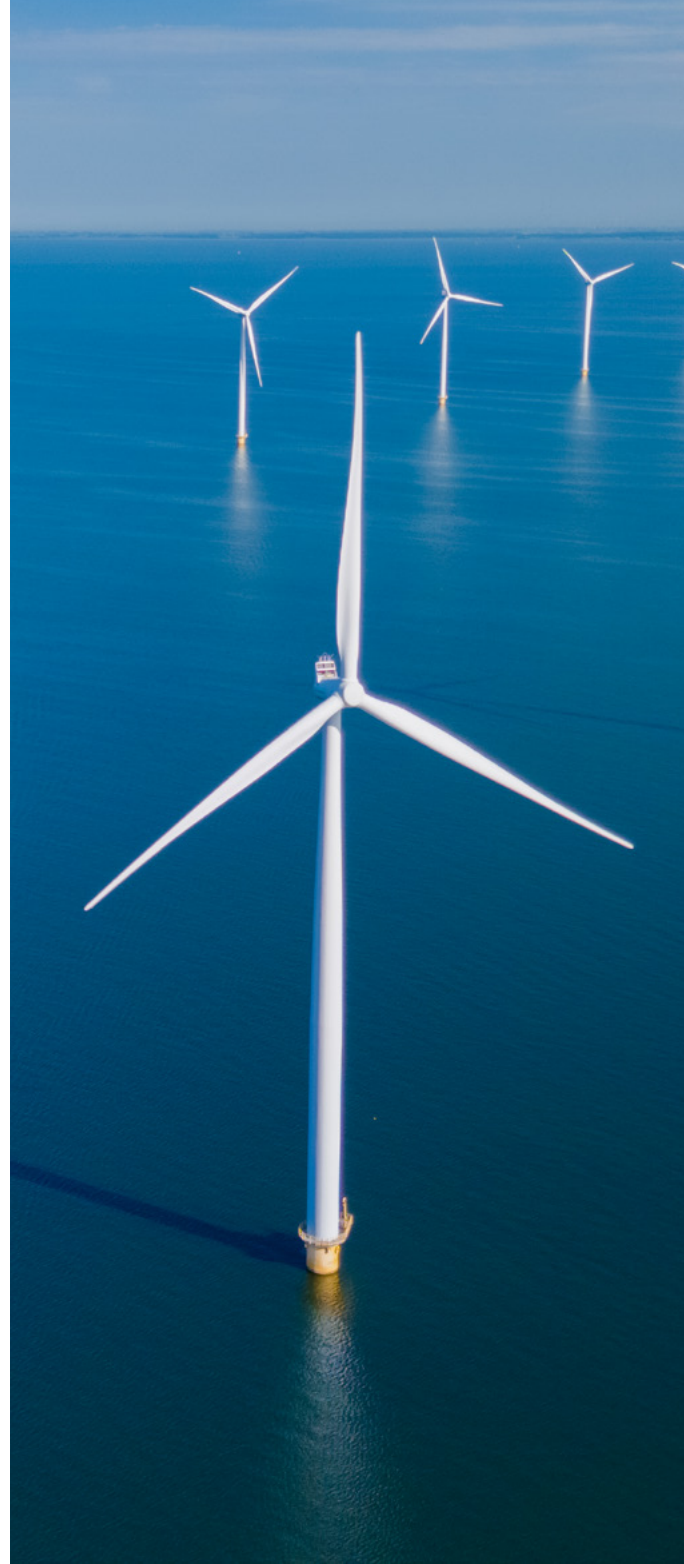
Finansmana erişim koşulları ise proje geliştirme ortamından bağımsız değildir. İzin süreçlerinde yaşanan gecikmeler, bağlantı takvimindeki belirsizlikler veya gelir modelindeki değişiklikler doğrudan proje riskine yansımaktadır. Bu nedenle stratejinin rüzgar sektöründeki etkisi, yeni finansman araçlarının gelişimi kadar yatırım ortamındaki öngörülebilirliğin seyrine de bağlı olacaktır. Çevresel ölçütleri karşılayan ve yatırım takvimi netleşmiş projeler, finansman kuruluşları açısından daha güçlü bir görünüm sunacaktır.

2026’nın İlk Yarısı: Uygulama ve Sonuç Alma Dönemi

2026 yılının ilk yarısında ortaya çıkan görünüm, Türkiye rüzgar enerjisi sektöründe uzun süredir hazırlığı yapılan pek çok başlığın aynı dönemde somutlaşmaya başladığını göstermektedir. Deniz üstü rüzgarda yarışma sürecinin başlatılması, yeni YEKA kapasitesinin ilan edilmesi, izin süreçlerinde yapılan düzenlemeler ve finansman tarafında atılan adımlar, sektörün planlama döneminden uygulama dönemine doğru ilerlediğine işaret etmektedir. Bu gelişmeler henüz tamamlanmış sonuçlar değildir; ancak önümüzdeki dönemin hangi alanlarda şekilleneceğini göstermesi bakımından önemlidir.

Yılın ilk altı ayında alınan kararların gerçek karşılığı, uygulamanın ilerlemesiyle birlikte daha açık biçimde görülecektir. Yarışmaların öngörülen takvimde yapılması, tahsis edilen projelerin izin ve finansman aşamalarını geçmesi, yeni düzenlemelerin sahada aynı anlayışla uygulanması ve üretim yatırımlarının siparişlerle desteklenmesi, yılın ikinci yarısında izlenecek başlıca gelişmeler olacaktır. Bu nedenle 2026’ya ilişkin değerlendirme, yalnızca açıklanan hedeflere ve yayımlanan düzenlemelere değil, bunların ne ölçüde yatırıma ve kuruluma dönüştüğüne de dayanacaktır.

2026 henüz tamamlanmış bir hikaye değildir. Yılın ilk yarısı, sektörün yönünü ve önündeki imkanları daha görünür hale getirmiştir; ikinci yarı ise bu imkanların ne kadarının sahaya taşınabildiğini gösterecektir. Geline nokta itibarıyla Türkiye rüzgar enerjisi sektörü, potansiyelini anlatan bir yapıdan onu yöneten ve yatırıma dönüştüren bir yapıya doğru ilerlemektedir. Yılın geri kalanında ortaya çıkacak tablo, “uygulama ve sonuç alma” tanımının ne ölçüde karşılık bulduğunu daha net biçimde ortaya koyacaktır.

TURKISH WIND ENERGY SECTOR: 2026 MID-YEAR OUTLOOK

A PERIOD OF IMPLEMENTATION AND DELIVERING RESULTS

Kıral ATAÇ

Business Development Specialist

The true resilience of the energy transition is often understood not during stable periods, but at moments of crisis when all the vulnerabilities of the system become visible. The successive geopolitical tensions, supply chain disruptions and sharp fluctuations in energy prices seen in recent years were initially regarded as shocks that could impede the clean energy transition. Yet the picture that emerged clearly showed that, rather than slowing the transition, these crises made the strategic value of domestic, predictable resources with no fuel cost more visible. At this point, let us give Michael Liebreich his due: writing shortly after the outbreak of the Russia-Ukraine war, BloombergNEF founder Liebreich predicted that the major price shock in global energy markets would in time give way to the “Great Clean Energy Acceleration”. Four years later, revisiting his assessment under the title “The Great Clean Energy Acceleration 2.0”, Liebreich points to the near doubling of wind and solar installations and clean energy investment despite geopolitical disruptions as evidence that the energy transition is now being driven not only by climate policy, but also by the pursuit of economic security and energy independence. It would not be wrong to say that the new direction described by Liebreich at the global level has also found a distinctive and increasingly visible expression in Türkiye’s wind energy sector in the first half of 2026. The picture in Türkiye, however, is not a simple reflection of the global trend. The defining feature of this period is that the legal, institutional and technical groundwork established in previous years is now beginning to take the form of investment decisions, financing agreements, production lines and implementation on the ground. In this respect, describing 2026 as a “year of implementation and delivering results” captures the transformation taking place in the sector in its clearest terms. While 2025 was a period in which permitting processes, capacity allocations and investment preparations matured, 2026 will test whether this accumulated groundwork can be converted into wind power plants, new factories and a stronger energy infrastructure.

Developments in the first half of 2026 have already revealed the first signs of this transformation on the ground. It would nevertheless be incomplete to read the period as a mere collection of unrelated regulatory changes, tenders and investment processes. The preparation of the first offshore wind tender draft, the announcement of the 2026 YEKA RES tenders, progress in the permitting and financing of projects with storage, regulations simplifying zoning and licensing procedures, the new approach enabling agricultural land to be used alongside wind investments, new manufacturing

investments and preparations for COP31 are different manifestations of the same underlying direction. Taken together, these developments show that Türkiye’s wind energy sector is moving from a structure that describes its potential towards one that manages that potential and delivers results.

Launch of Türkiye’s Offshore Wind YEKA Process

An important step long awaited in Türkiye’s offshore wind work was taken in the first half of 2026. The offshore wind agenda, which until now had advanced mainly through potential studies, road maps, international cooperation and technical feasibility preparations, entered a tangible phase with the announcement of candidate areas and the opening of the draft tender specifications for public consultation. Four candidate areas identified in the Gulf of Saros and off Gökçeada, Bozcaada

and Edremit stand out as locations that could host Türkiye’s offshore wind power plants following detailed technical and environmental assessments. These sites also form the first step towards the target of reaching 5 GW of offshore wind capacity by 2035.

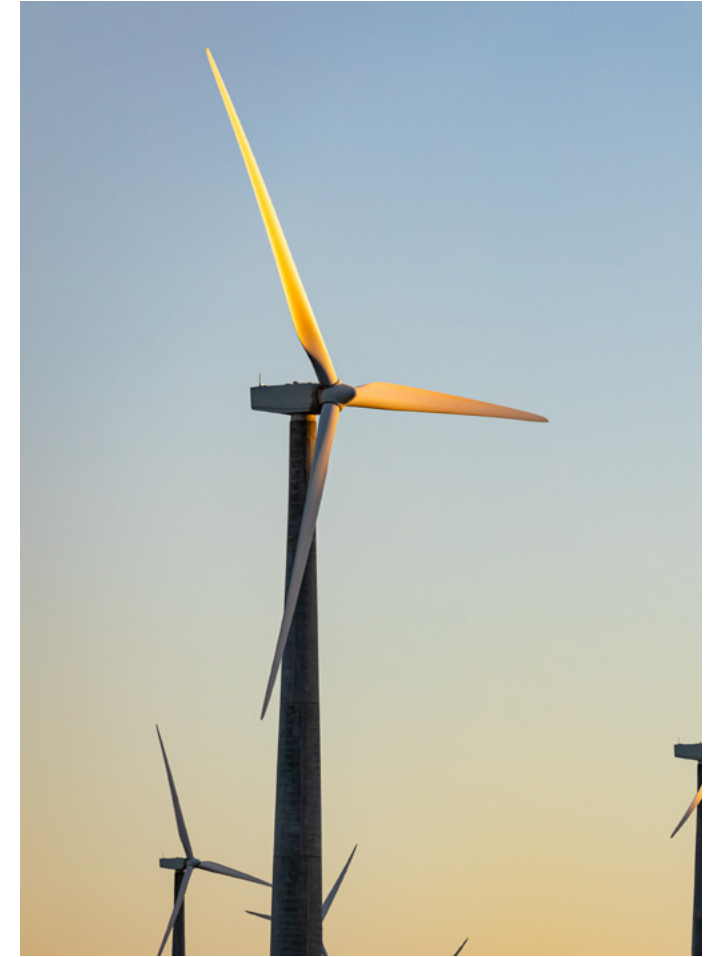
The draft YEKA DÜRES-2026 tender specifications, opened for consultation in June, envisage the allocation of a total grid connection capacity of 1,000 MW, a 49-year site use right for the investor, a bidding mechanism ranging from 7 to 11 US dollar cents per kilowatt-hour and a minimum domestic content requirement of 25%. Additional price incentives for the use of domestically manufactured equipment show that offshore wind is being treated as a strategic development area capable of creating a new industrial base and supply chain in Türkiye, in addition to providing new electricity generation capacity. At the same time, the high guarantee requirements, long development and construction periods and technical complexity of the project indicate that the tender will require comprehensive financial and engineering preparation from investors.

To regard offshore wind as onshore wind moved out to sea would be to misread the nature of this field. Its development requires a comprehensive ecosystem that begins with seabed surveys and oceanographic measurements and extends to subsea cables, port infrastructure and specialised operational equipment. Offshore wind therefore reaches beyond the boundaries of the energy sector and creates new areas of activity in maritime services, logistics, shipbuilding, iron and steel, cable manufacturing and advanced engineering. The success of the tender cannot consequently be assessed solely on the basis of the bid price or the volume of capacity to be allocated. The bankability of the project will depend on the reliable sharing of site data, advance planning of grid connection infrastructure and accurate identification of port requirements. Completing environmental and social assessments at an early stage and involving financial institutions in a timely manner are also important elements of this structure.

Against this background, the YEKA DÜRES-2026 tender is an important threshold that goes beyond Türkiye’s goal of building its first offshore wind power plant and will show how effectively the country can establish an integrated framework in a new technological field. The way the investment model takes shape, the extent to which industrial policy accompanies the process and the effectiveness of coordination between the public and private sectors will determine the tender’s ultimate success. The expectation that the tender will be held by the end of the year and that the first turbines will be seen in 2030-2031 provides the sector with a concrete timetable. Keeping to this timetable is important not only for Türkiye’s progress towards its 2035 targets, but also for securing an early and strong position in the still-developing regional offshore wind market.

YEKA RES-2026 Tenders

As the door opens to a new period of investment in offshore wind, efforts to place the capacity allocation mechanism for onshore wind on a regular and predictable footing are also continuing. The signing on 16 January 2026 of the contracts for the YEKA RES-2025 tenders held at the end of 2025 formally moved the capacity allocated in the previous year into the investment process. Under the contracts covering six

grid connection regions in Balıkesir, Aydın-Denizli, Kütahya and Sivas, a total capacity of 1,150 MW was allocated to investors and a contribution fee of EUR 208 million was generated. The successful bidders were allowed to sell the electricity they generate on the free market for the first 72 months. After this period, a 20-year power purchase guarantee at 3.50 euro cents per kilowatt-hour will apply.

The YEKA RES-2026 tenders announced immediately after these contracts were another indication of the intention to move capacity allocations away from isolated steps and place them within a defined timetable and a continuous process. Under the programme announced in July, a total wind grid connection capacity of 1,500 MW was offered to investors through seven tenders, comprising 320 MW in Sivas, a total of 685 MW across four separate areas in Balıkesir, 235 MW in Manisa and 260 MW in Kütahya. For the tenders, applications for which will be received on 13 October, the initial ceiling price was set at 5.50 euro cents per kilowatt-hour and the floor price at 3.50 euro cents. If the bids reach the floor price, the tender is expected to continue through a contribution fee competition starting at EUR 10,000 per megawatt. The electricity sale and purchase model has largely retained the structure adopted in the previous YEKA tenders.

The YEKA RES-2025 contracts and the announcement of YEKA RES-2026 following one another within the same year have strengthened the visibility that the mechanism provides to investors and industry. The value of a capacity allocation lies

not only in its size, but also in the project pipeline it creates. The ability to anticipate tenders helps project developers position their teams and financing preparations more effectively, while enabling turbine and component manufacturers to reflect expected orders in their production plans. The target of holding YEKA tenders every year for at least 2,000 MW of solar and wind capacity is therefore important for establishing a stronger and more lasting link between renewable energy investments and domestic industry. The performance of the YEKA mechanism, however, is not complete when the tender results are announced. The ability of allocated projects to pass through the permitting and financing stages, the coordinated progress of turbine supply and grid connection, and completion of construction within the planned period will determine the mechanism’s ultimate performance. In this respect, 2026 will be a period in which the interest shown in new tenders is monitored alongside the extent to which previous allocations are converted into investment and generation. The expected contribution to the energy system, industry and the economy will emerge only when the allocated capacity is reflected in projects on the ground and in actual electricity generation.

“Whenever Europe Is in Trouble, a New Emergency Hotline Is Set Up in Brussels”

When Europe’s efforts to establish a common foreign policy and advance integration were still in their infancy, the question attributed to Henry Kissinger, “Who do I call if I want to speak to Europe?”, was quite understandable from today’s perspective. Over the years, the phrase became an effective metaphor for Europe’s institutional multidimensionality and the resistance that emerged in common decision-making processes. Nearly half a century later, although the number of institutions in Brussels capable of coming to Europe’s aid has grown, the question of how and through which instruments Europe can formulate a common response to crises remains current. Europe’s problem today is no longer the absence of a number to call, but the number of emergency lines ringing in Brussels at the same time. One line carries industrial competitiveness, another energy security, another China-related overcapacity and subsidies, and yet another the future of critical supply chains. Indeed, whenever Europe is in trouble, a new emergency hotline is set up in Brussels.

The Industrial Accelerator Act presented by the European Commission in March 2026, and the Made in EU initiative at its centre, represent Europe’s search for a common policy line that brings together the industrial and energy challenges it faces. The proposal is based on directing public resources towards low-carbon technologies manufactured in Europe, while also seeking to strengthen production capacity in strategic sectors. Ensuring that foreign investment makes a greater contribution to the European economy and accelerating permitting procedures for industrial projects are complementary elements of this approach. Extending from traditional industries to net-zero technologies, this framework shows that Europe has begun to view the clean energy transition in terms that extend beyond the capacity to be installed. The central question is which factories, manufacturing capabilities and supply chains will deliver that transition.

This direction is clearly linked to debates surrounding the growing competitiveness of manufacturers based in the Far East and the different support mechanisms available to them. Yet it would be incomplete to view the Made in EU initiative as a trade wall erected against a particular country or group of manufacturers. Europe’s principal aim is not to close its market entirely, but to reshape investment and competition conditions in line with its own industrial objectives.

In this respect, Made in EU is better understood not as a one-sided trade wall directed against a specific country or region, but as an attempt to realign Europe’s industrial policy with its economic security and energy transition objectives. As WindEurope has stressed, dependence on imported fossil fuels cannot simply be replaced by dependence on imported clean energy technologies. At the same time, rigid rules based narrowly on origin could raise costs, disrupt supply flows and slow the pace of wind installations that Europe needs. The new system must therefore settle into a balanced framework that strengthens European industry, keeps investment channels open, safeguards fair competition and preserves functioning international supply relationships.

For Türkiye, the critical question arises at precisely this point. Türkiye is not a temporary supplier waiting to be added to European value chains. Long-standing industrial ties developed on the basis of the Customs Union, together with geographical

proximity, have already created strong production links between the two sides. Türkiye’s manufacturing capabilities in wind energy components also make it a functioning part of Europe’s industrial ecosystem. The Industrial Accelerator Act proposal allows content produced in countries that have a customs union or free trade area with the European Union to be treated as Union-origin content in certain applications, creating an important legal basis for Türkiye. However, the possibility that third countries may be excluded under certain conditions, and that the proposal may change during negotiations in the European Parliament and the Council, indicates that Türkiye’s position is not yet secured by a definitive and unconditional guarantee.

It is therefore no coincidence that Türkiye is at the other end of one of the telephones ringing in Brussels. This line represents the connection between two industrial ecosystems that need one another, rather than a one-sided call for assistance. Europe needs access to cost-effective, high-quality and geographically close manufacturing capacity in order to accelerate its energy transition. Türkiye, in turn, needs a fair and visible position in Europe’s new industrial architecture in order to scale up its existing industrial strength and protect its export markets. The real question is whether Türkiye can remain an equal and reliable partner under the new rules within an ecosystem of which it is already a part.

Türkiye’s course in this process should extend beyond preserving existing production capacity and should bring that capacity into line with the legal, technological and environmental criteria of the new period. The origin, sustainability, cybersecurity and reciprocity criteria that are gaining prominence in European industrial policy will become integral parts of competitiveness in the period ahead. Keeping the telephone line open will not depend solely on decisions taken in Brussels. It will also depend on how quickly Türkiye can adapt its manufacturing strength to the requirements of the new framework and thereby preserve the durability and quality of this relationship.

A New Balance Between Wind Energy and Agriculture

The relationship between wind investments and agricultural production was long treated as a question of dividing the same land between two different forms of use. Wind power plants, however, do not physically occupy the entire project site, but only the limited areas needed for turbine foundations and associated structures. The new approach adopted in July has brought this physical reality on the ground into the permitting process. The areas directly occupied by turbines are assessed as non-agricultural use, while the agricultural status of the swept areas through which the blades move may be preserved. This marks an important step towards reframing the relationship between wind energy and agriculture as two activities that can continue together on the same land, rather than as a choice between competing uses.

This approach is important because it recognises that wind energy and agriculture can develop on the same land without excluding one another. Since wind power plants do not use the entire site continuously and exclusively, farming, livestock breeding and other rural activities can continue between the turbines. The fact that the soil continues to produce beneath the turbine’s shadow shows that the energy transition can reconcile different economic activities in the same geography without forcing a choice over land use.

The continuation of agricultural production also increases the value of the regulation for the local economy and social acceptance. Allowing landowners to maintain their existing production while benefiting from the economic opportunities created by an energy investment will help establish a more balanced relationship between the investment and local life. Such a structure may also reduce the risk that wind power plants are perceived in rural areas as investments that eliminate existing forms of land use.

The principal value of this regulation lies in changing the old assumption that places wind investments in opposition to agricultural activity. Land is no longer treated as fixed ground that must be allocated to a single use, but as a shared production area where energy generation and the rural economy can coexist. The discussion is thus shifting from which activity should make room for the other towards the question of how the same land can respond to different needs together.

Reorganisation of Zoning and Licensing Processes for Wind and Solar Investments

One of the most concrete steps taken in the first half of 2026 to accelerate wind energy investments was the entry into force of the regulation governing the zoning and licensing procedures of electricity generation facilities based on wind and solar energy. The new regulation enables the Ministry of Energy and Natural Resources to carry out the zoning and licensing processes of licensed projects as well. This represents an important administrative shift towards managing procedures that have been fragmented across different institutions in a more coordinated and predictable manner.

The regulation includes provisions that simplify planning and technical approval processes and allow certain procedures to move forward simultaneously. These changes may appear to be technical details at first glance, yet enabling processes that

previously had to follow one another in an investment timetable to advance at the same time could release projects from months of administrative delay.

The shorter period for obtaining a workplace opening and operating licence and the simplification of technical procedures are positive developments for investors. However, the absence of transitional provisions in the regulation creates some uncertainty over the procedure through which ongoing projects will be concluded. The way in which different institutions interpret the details of implementation is another issue that will need to be clarified in the period ahead.

At this point, the age-old distance between legislation and implementation once again becomes important. A well-prepared regulation can remove legal obstacles to investment, yet differences in interpretation across institutions may prevent the intended pace from materialising on the ground. The regulation's real success should therefore be measured not by how many procedures have been transferred to the Ministry, but by whether investors gain access to a shorter, clearer and more predictable permitting timetable. The new regulation is an important reform in relation to 2026's claim to be a "year of implementation and delivering results", but the durability of that reform will depend on the degree of consistency achieved across institutions.

National Green Finance Strategy and Action Plan

Published in July, the National Green Finance Strategy and Action Plan sets out the general framework for how the relationship between Türkiye's green transition and the financial system will develop over the next three years. The 11 targets and 45 actions defined under the plan focus on establishing a more transparent and measurable green finance market. Strengthening institutional capacity and developing new market instruments are also among the main areas of work for this period.

These developments also open an important window for wind energy investment. Capital requirements are increasing in offshore wind and projects with storage, while development periods are becoming longer and financing structures more complex. For investments of this scale, the need for capital market instruments and international development finance is growing alongside traditional bank lending. Guarantee mechanisms that facilitate risk sharing may also play a greater role in projects' access to finance.

The development of the green finance market also requires a common language of measurement and reporting. Presenting the environmental performance of projects through comparable data will help financial institutions make better-informed investment decisions. Türkiye's work on a green taxonomy and sustainability reporting provides the foundation for clarifying which investments will qualify for green finance.

Access to finance cannot be considered independently of the project development environment. Delays in permitting procedures, uncertainty over grid connection timetables or changes in revenue models are directly reflected in project risk. The strategy's impact on the wind sector will therefore depend on the development of new financing instruments as well as the

course of predictability in the investment environment. Projects that meet environmental criteria and have a clear investment timetable will present a stronger profile to financial institutions.

First Half of 2026: A Period of Implementation and Delivering Results

The outlook that emerged in the first half of 2026 shows that many issues long under preparation in Türkiye's wind energy sector began to take shape at the same time. The launch of the offshore wind tender process, the announcement of new YEKA capacity, changes in permitting procedures and steps taken in financing indicate that the sector is moving from the planning period towards implementation. These developments are not yet completed outcomes, but they are important in showing the areas that will shape the period ahead.

The real impact of the decisions taken in the first six months of the year will become clearer as implementation advances. Holding the tenders according to schedule, enabling allocated projects to pass through the permitting and financing stages, applying the new regulations consistently on the ground and supporting manufacturing investments with orders will be among the main developments to follow in the second half of the year. The assessment of 2026 will therefore rest not only on the targets announced and regulations published, but also on the extent to which they are converted into investment and new installations.

2026 is not yet a completed story. The first half of the year has made the sector's direction and the opportunities ahead more visible, while the second half will show how much of this potential can be brought to the ground. At this point, Türkiye's wind energy sector is moving from a structure that speaks of its potential towards one that manages that potential and turns it into investment. The picture that emerges during the remainder of the year will show more clearly how far the description "implementation and delivering results" is borne out in practice.

Goldwind Group & Goldwind Türkiye

Advancing Wind Energy Through Global Expertise, Local Commitment, and Integrated Solutions

Goldwind is a global leader in wind energy technology and clean energy solutions, with operations in 48 countries across six continents. Listed on the Shenzhen and Hong Kong Stock Exchanges, Goldwind has installed more than 155 GW of wind power capacity worldwide as of Q3 2025, supported by advanced PMDD (Permanent Magnet Direct Drive) and MSPM (Medium Speed Permanent Magnet) turbine technologies. Through long-term technological accumulation and continuous business practice, Goldwind has built reliable capabilities across energy development, equipment manufacturing, services, and energy utilization, supporting cities and enterprises in achieving sustainable economic, ecological, and social development.

In addition to wind power, Goldwind has established strong global capabilities in energy storage and carbon-neutral solutions. As of Q3 2025, cumulative global shipments of Goldwind's energy storage products have exceeded 13 GWh, with an annual production capacity of approximately 10 GWh. These solutions have been deployed across hundreds of projects globally, serving industrial, commercial, and public utility applications, supporting the integration of renewable energy and the transition toward low-carbon energy systems.

Goldwind entered the Turkish wind energy market in 2012 and established Goldwind Turkey Enerji A.Ş. in 2018, demonstrating a long-term commitment to Türkiye. As of early 2026, Goldwind Türkiye has signed wind power

projects with a total capacity exceeding 1.13 GW, covering projects in operation, under construction, and newly signed developments. In parallel with equipment supply, Goldwind Türkiye actively supports project financing in the local market by working closely with leasing companies, commercial banks, and ECA-backed financing structures to support customers' financing needs. Goldwind is the only Class V internally rated wind turbine supplier under Sinasure, and has successfully delivered seven wind power projects in Türkiye through ECA-backed financing structures, demonstrating solid experience in supporting bankable renewable energy projects. To support long-term wind farm performance, Goldwind Türkiye has established a localized service and operation network for wind turbines, including three Service Hubs currently operating in Afyon, Yozgat, and Balıkesir and two additional hubs planned by the end of 2026. The company's Service Centre and National Warehouse, both located in Afyon, enable 24/7 remote monitoring, fast response, and reliable spare parts supply for key turbine platforms.

To address Turkish regulatory requirements, Goldwind also provides a mature and proven 1C Battery Energy Storage System (BESS) solution, designed to meet local government requirements.

With global technology expertise and strong local execution capability, Goldwind Türkiye serves as a reliable long-term partner for Turkish wind and energy storage market.

The Goldwind logo, featuring a stylized blue wing icon above the word "Goldwind" in a bold, sans-serif font.The Goldwind logo, featuring a stylized white wing icon above the word "Goldwind" in a bold, sans-serif font, with the Chinese characters "金风科技" below it.

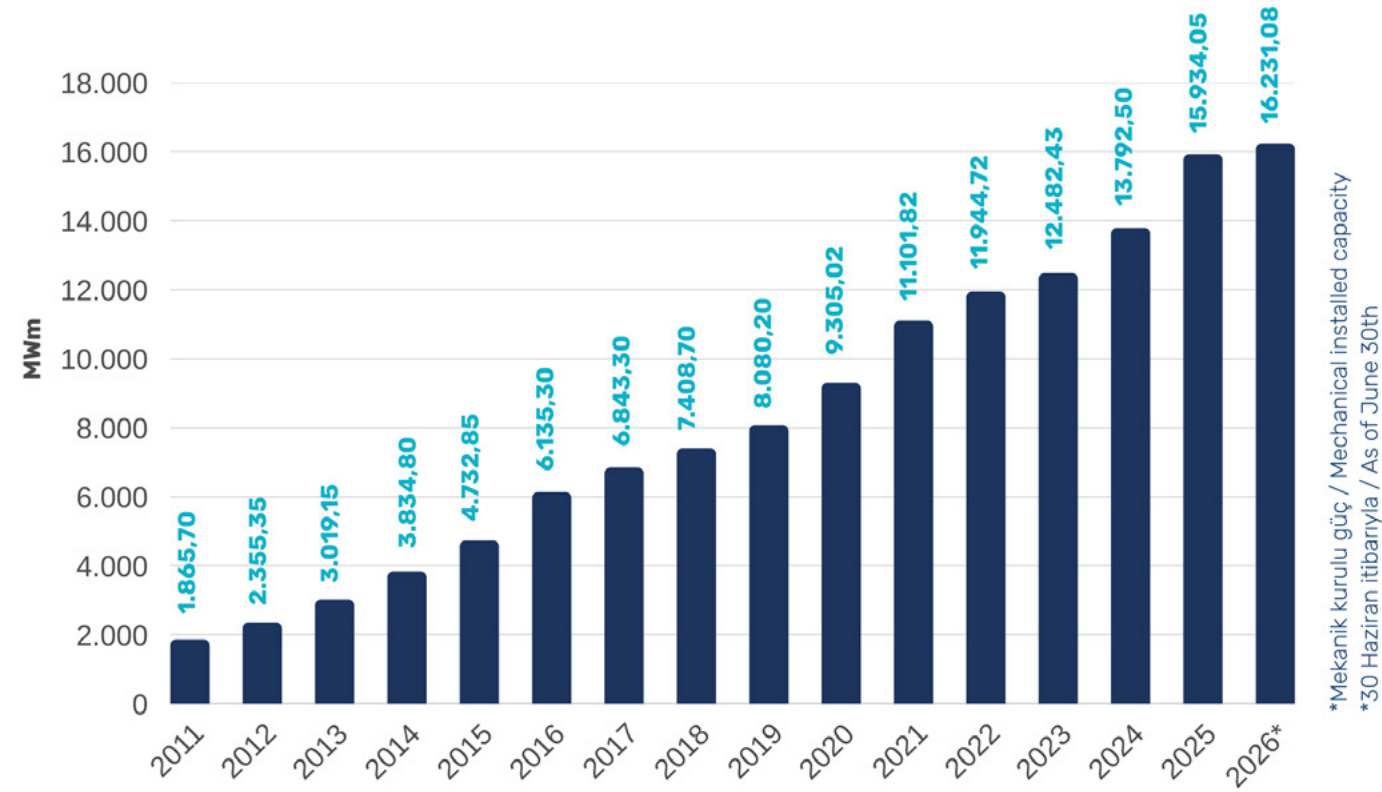
www.goldwind.com

**TEMEL
VERİLER**
KEY DATA

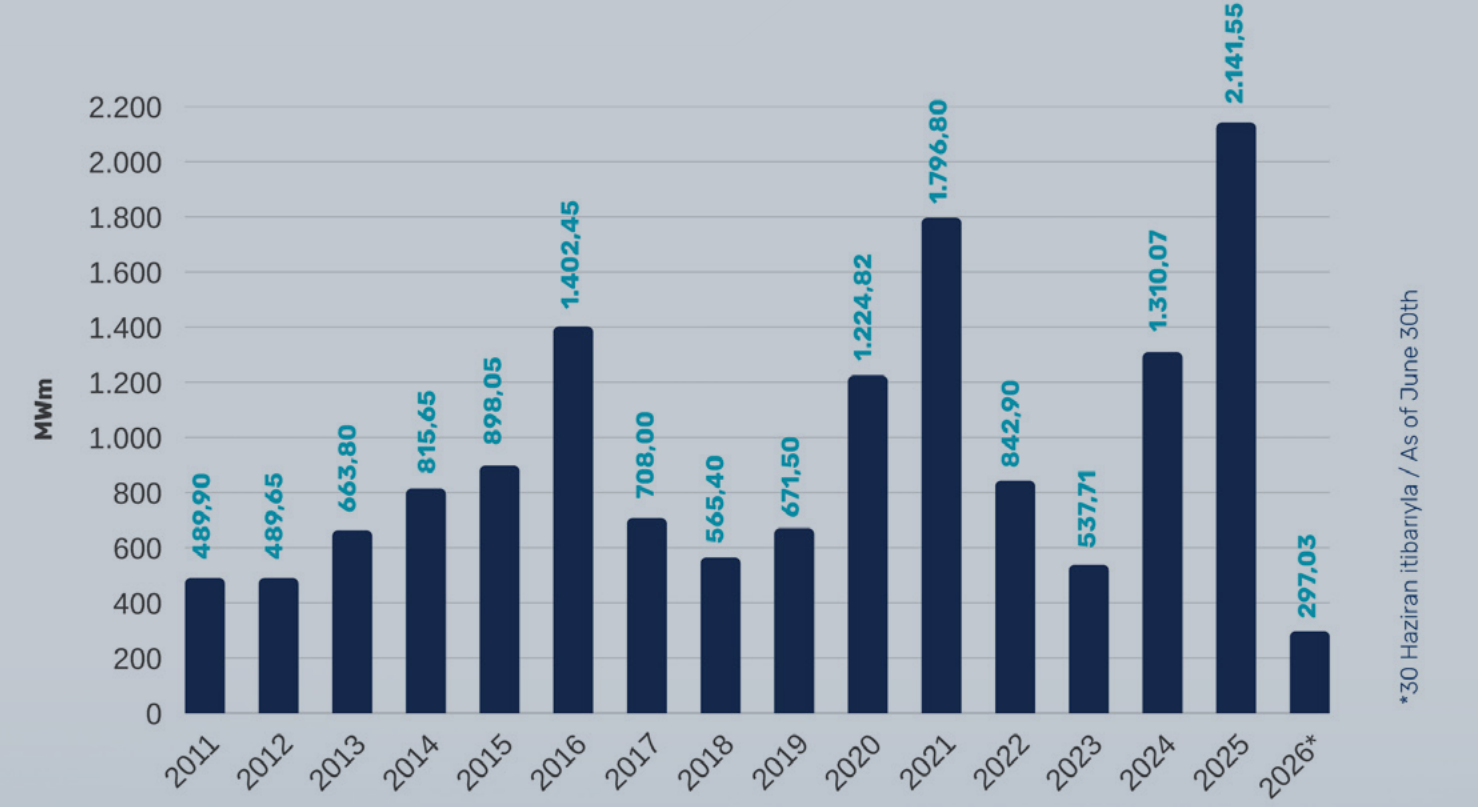
Türkiye'nin Rüzgar Enerjisi Santrallerinin Kümülatif Kurulumu

Cumulative Installations of Wind Power Plants in Türkiye

Türkiye'nin Rüzgar Enerjisi Santrallerinin Yıllık Kurulumu

Annual Installation of Wind Power Plants in Türkiye

TEİAŞ Verilerine Göre 2026 Yılı Aylık Kurulu Güç*

Monthly Installed Capacity in 2026 Based on TEİAŞ Data*

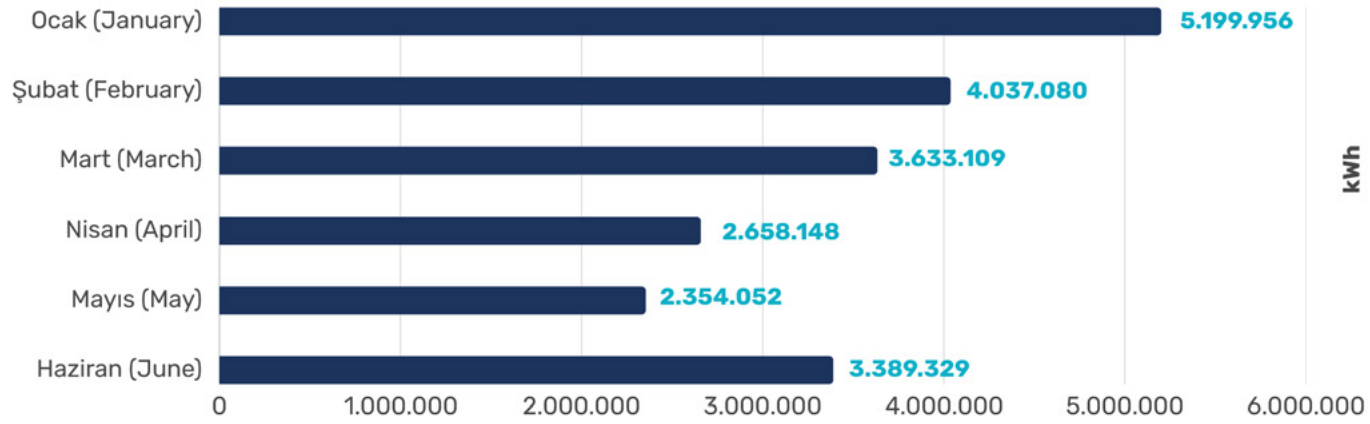
Ocak 2026 January 2026	Şubat 2026 February 2026	Mart 2026 March 2026	Nisan 2026 April 2026	Mayıs 2026 May 2026	Haziran 2026 June 2026
14.778	14.916	15.051	15.105	15.105	15.311

*TEİAŞ verileri elektriksel kurulu gücü, TÜREB verileri türbin üreticilerinden temin edilen bilgiler doğrultusunda mekanik kurulu gücü yansıtmaktadır.

TEİAŞ data reflect electrical installed capacity, while TÜREB data reflect mechanical installed capacity based on information obtained from wind turbine manufacturers.

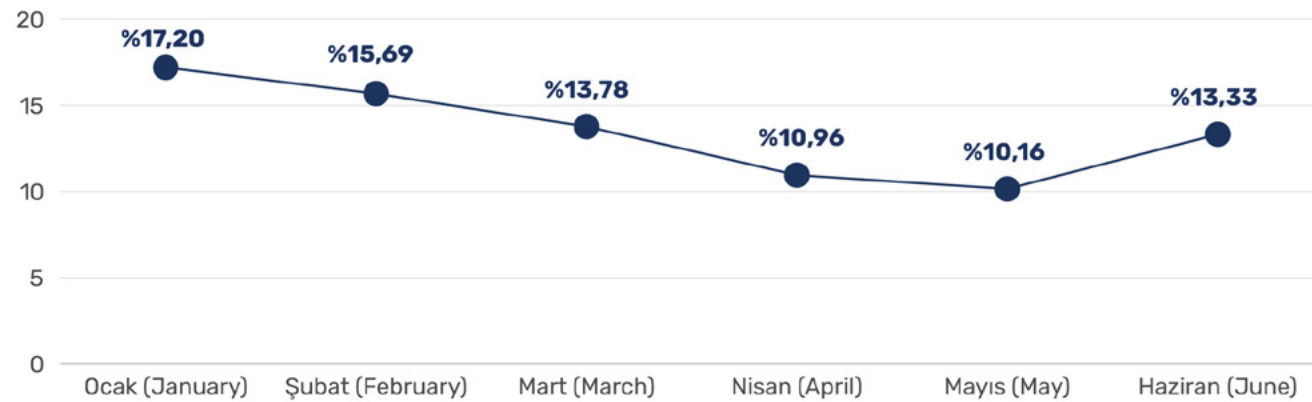
Türkiye'nin Rüzgar Enerjisi Santrallerinin 2026 Yılı Aylık Elektrik Üretimi (kWh)

Monthly Electricity Generation of Wind Power Plants in Türkiye - 2026 (kWh)

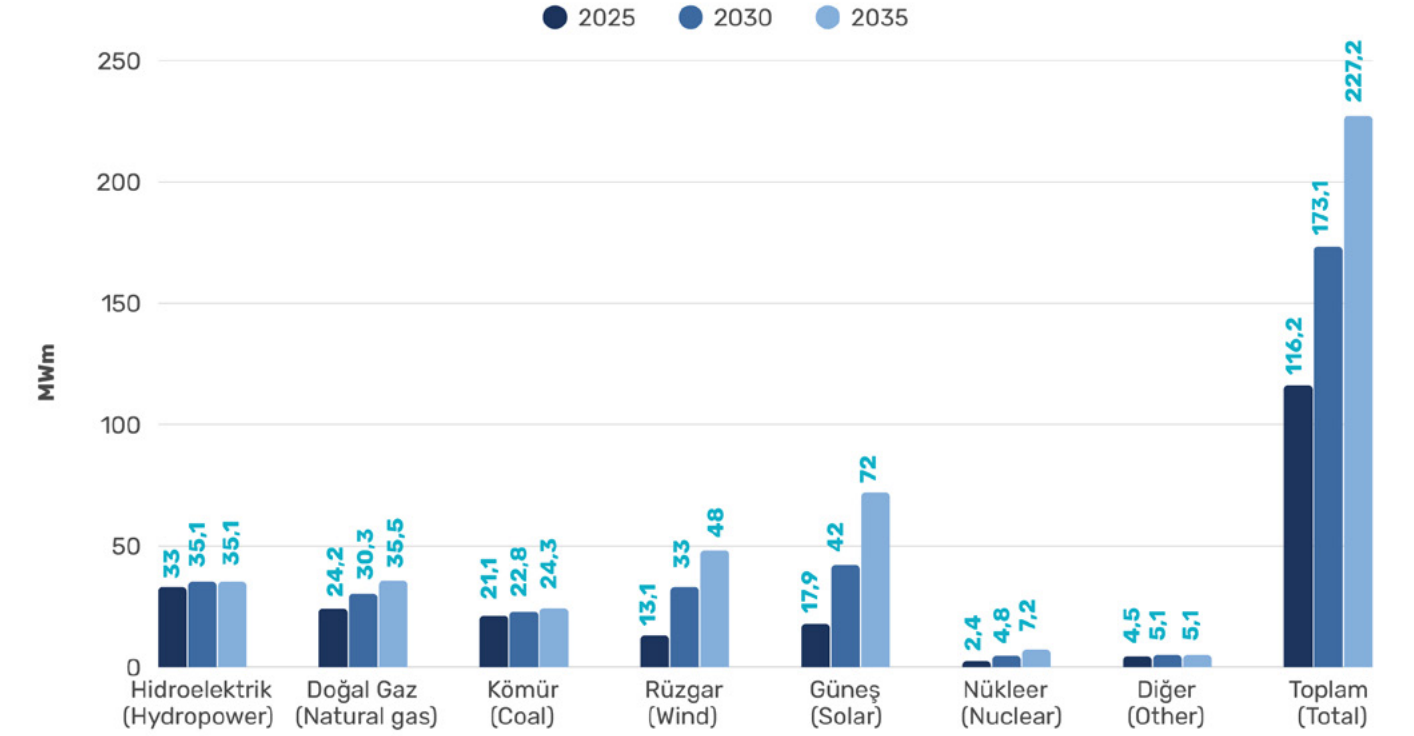
Türkiye'nin Rüzgar Enerjisi Santrallerinin 2026 Yılı Aylık Elektrik Üretimindeki Payı (%)

Share of Wind Power Plants in Electricity Generation in Türkiye - 2026 (%)

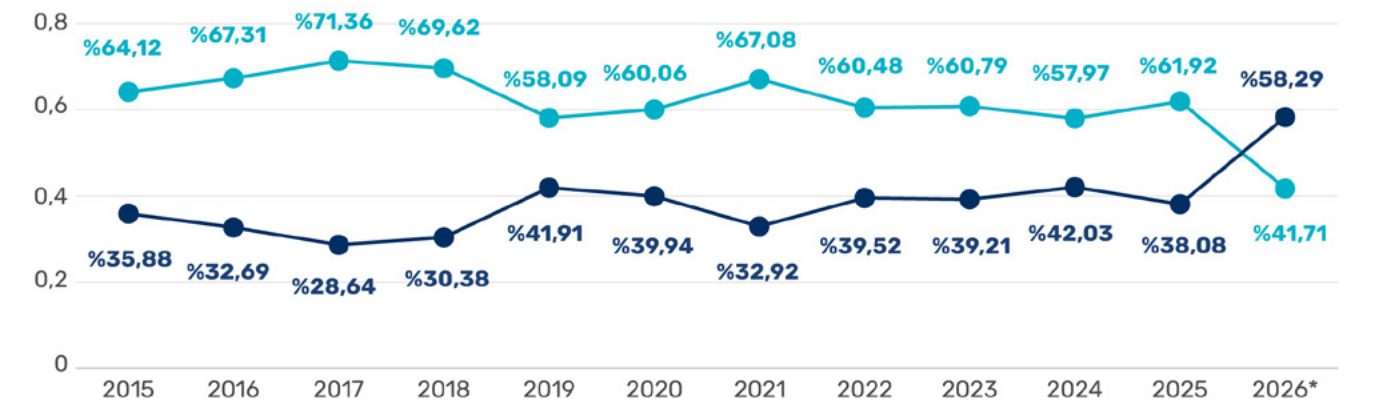
Türkiye'nin Enerji Kaynaklarına Göre Kurulu Güç Öngörülleri

The Installed Capacity Forecasts by Energy Sources

Türkiye'nin Son 10 Yıldaki Konvansiyonel ve Yenilenebilir Enerji Üretimi Karşılaştırılması

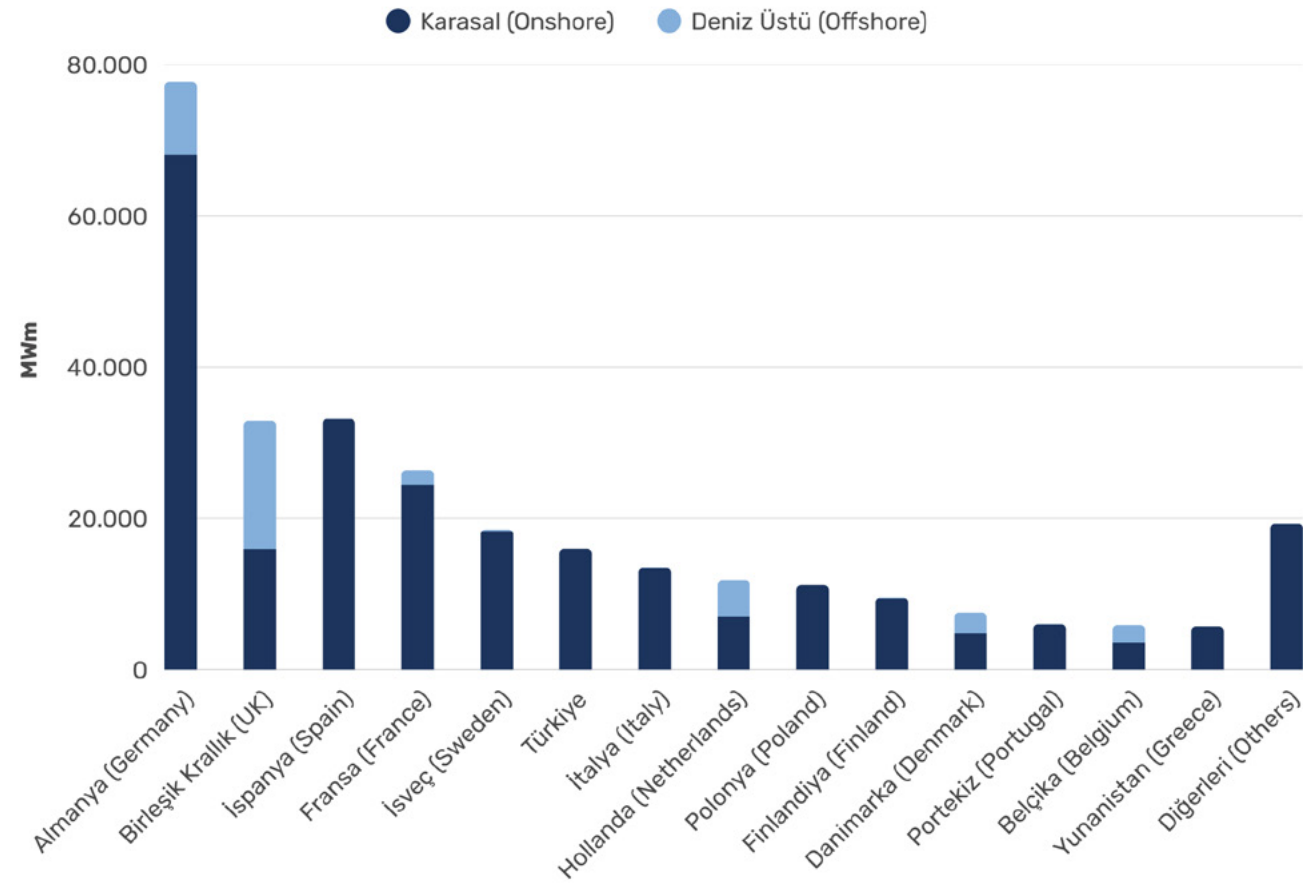
Comparison of Conventional and Renewable Energy Production in Türkiye Over the Last 10 Years

*30 Haziran itibarıyla / As of June 30th

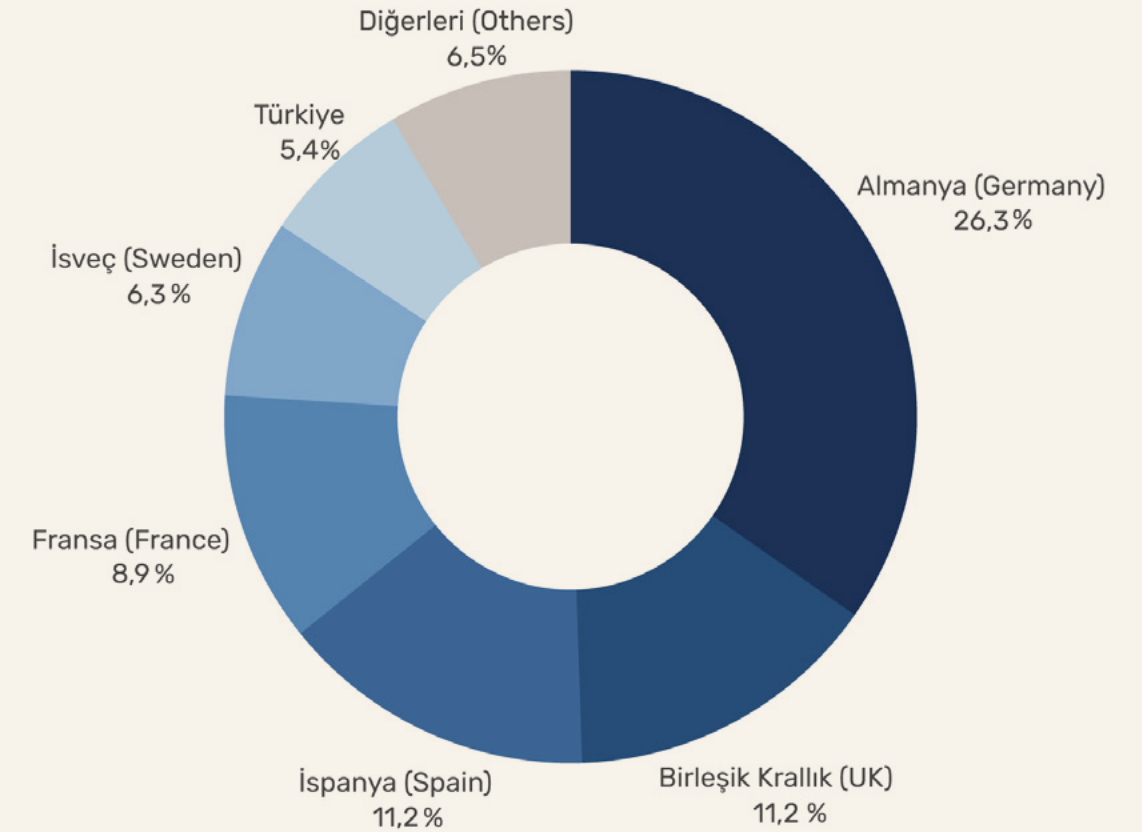
Avrupa'nın 2025 Yıl Sonu Verilerine Göre Kümülatif Rüzgar Enerjisi Kurulumları (MWm)

Cumulative Wind Energy Installations in Europe as of Year-End 2025 (MWm)

Avrupa'nın 2025 Yıl Sonu Verilerine Göre Kümülatif Rüzgar Enerjisi Kurulumları (MWm)

Cumulative Wind Energy Installations in Europe as of Year-End 2025 (MWm)

Ülkeler Countries	Karasal Onshore	Deniz Üstü Offshore
ALMANYA GERMANY	68.067	9.624
BİRLEŞİK KRALLIK UK	15.912	16.982
İSPANYA SPAIN	33.151	7
FRANSA FRANCE	24.463	1.908
İSVEÇ SWEDEN	18.323	192
TÜRKİYE	15.935	0
İTALYA ITALY	13.451	30
HOLLANDA NETHERLANDS	7.054	4.738
POLONYA POLAND	11.200	0
FİNLANDİYA FINLAND	9.433	71
DANİMARKA DENMARK	4.856	2.652
PORTEKİZ PORTUGAL	5.965	25
BELÇİKA BELGIUM	3.599	2.261
YUNANİSTAN GREECE	5.694	0
DİĞERLERİ OTHERS	19.269	25

up to

7 MW

E-175 EP5 E2

Energy for the world - a mission that has never been more relevant

As a pioneer of wind energy technology and a committed supporter of the energy transition, we have specialised in developing, producing, selling and servicing onshore wind turbines. Pursuing our mission of 'Energy for the world', we have been championing sustainable energy generation from onshore wind since 1984. Thanks to our innovative wind turbine technology, high quality standards and many years of experience, we are one of the industry's leading manufacturers anywhere in the world.

We focus on a clear product portfolio offering onshore wind turbine technology for every wind site. You can choose from powerful turbine models in the nominal power range from 2 to 7 megawatts, based on our three platforms. Various configurations and extensive optional features can be selected to meet project-specific conditions and requirements. With a rotor diameter of 175 m, a nominal power of 7 MW and a hub height of 175 m, the new flagship model E-175 EP5 marks a further milestone in our product strategy to consistently reduce the cost of energy.

We run it like we own it. You can rely on ENERCON Service as your partner for maintaining, servicing, inspecting and repairing your wind turbines and wind farms, as well as optimising how they run. Over 30 years ago, we set up the ENERCON Partner Konzept (EPK, ENERCON PartnerConcept), which laid the foundations for an extensive service portfolio aimed at ensuring ENERCON wind turbines run smoothly. Together we guarantee 97 per cent technical availability for your wind farm in our core markets worldwide and commit to optimising your overall operating costs.

ENERCON continues to power the growth of the Turkish wind energy industry with its pivotal role in transforming the renewable energy landscape and reinforcing the nation's commitment to sustainable power generation. Celebrating 27 years in the country, ENERCON has been at the forefront of technological advancements in the wind energy industry over the past quarter century, aligning its local production investment plans to further strengthen Türkiye's renewable energy infrastructure.

enercon ~ de

 ENERCON

BASIM SPONSORLARI

PRINTING SPONSORS

ATES
WIND POWER

ENERCON

Goldwind

NORDEX

acciona
Windpower

NOVA
Wind Energy Services

sistem
heavy haulage & crane rental

Vestas

RAPORLARIMIZ

OUR REPORTS

Sürdürülebilirlik Etki
Değerlendirme Raporu
2026

Rüzgar Yatırımları
Finansmanı El Kitabı
2026

Türkiye Rüzgar Enerjisi
İstatistik Raporu
2026

Türkiye Rüzgar
Santralleri Atlası
2026

Paydaş
Toplantıları Raporu
2025

TÜREB
Faaliyet Raporu
2025

Türkiye Rüzgar Enerjisi
Sanayisi Envanter
Araştırması
2025

Türkiye Rüzgar Enerjisi
İstatistik Raporu
2025

TÜREB
Teknik Gözlem Raporu
2025

Türkiye Rüzgar Enerjisi
İstatistik Raporu
2025

Türkiye Rüzgar
Santralleri Atlası
2025

Türkiye Rüzgar Enerjisi
Mevcut Durum
Analiz Raporu
2025

Türkiye Rüzgar Enerjisi
İstatistik Raporu
2024

Türkiye Rüzgar Enerjisi
Sanayisi Envanter
Araştırması
2024

Nadir Toprak Elementleri
ve Stratejik Önemi
2024

Servis, Bakım ve
Mühendislik
Çalıştay Raporu
2024

TÜREB
Faaliyet Raporu
2024

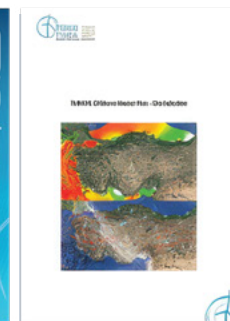
Türkiye Rüzgar
Santralleri Atlası
2024

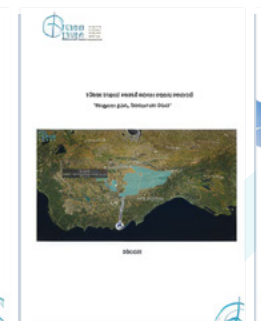
Türkiye Rüzgar Enerjisi
İstatistik Raporu
2024

TÜREB
Faaliyet Raporu
2023

Türkiye Offshore
Etki Analizi
2023

TÜREB Taşeli Energy
Adası Projesi
2023

Deniz Üstü Rüzgar Enerjisi:
Küresel Eğilimler ve
Türkiye için Öneriler
2023

Mutlukent Mah. 2038. Sok. No: 15 Çankaya/ANKARA

T +90 312 474 02 74 • F +90 312 474 0275

info@tureb.com.tr

www.tureb.com.tr